

Europeiska unionens officiella tidning

C 96

fyrtonionde årgången

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

22 april 2006

Informationsnummer

Innehållsförteckning

Sida

I Meddelanden

Domstolen

DOMSTOLEN

2006/C 96/01	Domstolens dom (femte avdelningen) den 2 februari 2006 i mål C-143/05: Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Belgien (Fördragsbrott – Direktiv 2002/84/EG – Underlåtenhet att införliva inom föreskriven frist)	1
2006/C 96/02	mål C-420/05: Överklagande som Ricosmos B.V. ingav den 28 november 2005 av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt meddelade den 13 september 2005 i mål T-53/02, Ricosmos mot Europeiska gemenskapernas kommission	1
2006/C 96/03	mål C-37/06 och C-58/06: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Finanzgericht Hamburg av den 10 respektive 12 januari 2006 i målen mellan Viamex Agrar Handels GmbH (C-37/06), ZVK Zuchtvieh-Kontor GmbH (C-58/06) och Hauptzollamt Hamburg-Jonas	2
2006/C 96/04	mål C-50/06: Talan mot Konungariket Nederländerna väckt den 27 januari 2006 av Europeiska gemenskapernas kommission	3
2006/C 96/05	Mål C-96/06	3
2006/C 96/06	mål C-59/06 P: Överklagande, ingett den 3 februari 2006 av Luigi Marcuccio, av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, femte avdelningen, meddelade den 24 november 2005 i mål T-236/02: Luigi Marcuccio mot Europeiska gemenskapernas kommission	4
2006/C 96/07	mål C-67/06: Talan mot Republiken Grekland väckt den 6 februari 2006 av Europeiska gemenskapernas kommission	5

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (Fortsättning)	Sida
2006/C 96/08	mål C-73/06: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Finanzgericht Köln av den 19 januari 2006 i målet mellan Planzer Luxembourg S.à.r.l. och Bundeszentralamt für Steuern	5
2006/C 96/09	mål C-91/06: Talan mot Republiken Österrike väckt den 14 februari 2006 av Europeiska gemenskapernas kommission	6
2006/C 96/10	mål C-96/06: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Finanzgericht Hamburg av den 23 januari 2006 i målet mellan Viames Agrar Handels GmbH och Hauptzollamt Hamburg-Jonas	6
2006/C 96/11	mål C-99/06: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Oberlandesgericht Stuttgart av den 7 februari 2006 i målet mellan Raiffeisenbank Mutlangen eG och Roland Schabel, övriga deltagare i rättegången: Präsident des Landgerichts Unkel, Bezirksrevisor Stiglmaier	6
2006/C 96/12	mål C-102/06: Talan mot Republiken Österrike väckt den 21 februari 2006 av Europeiska gemenskapernas kommission	7
2006/C 96/13	mål C-104/06: Talan mot Konungariket Sverige väckt den 22 februari 2006 av Europeiska gemenskapernas kommission	7
2006/C 96/14	mål C-114/06: Talan mot Republiken Slovakien väckt den 27 februari 2006 av Europeiska gemenskapernas kommission	8
2006/C 96/15	mål C-123/06: Talan mot Republiken Grekland väckt den 2 mars 2006 av Europeiska gemenskapernas kommission	8
2006/C 96/16	mål C-124/06: Talan mot Republiken Grekland väckt den 2 mars 2006 av Europeiska gemenskapernas kommission	9
	FÖRSTAINSTANSRÄTTEN	
2006/C 96/17	mål T-34/02: Förstainstansrättens dom av den 22 februari 2006 – Le Levant 001 mot Europeiska gemenskapernas kommission (Statligt stöd – Begreppet intresserad part – Anmodan att yttra sig – Beslut att inleda förfarande enligt artikel 88.2 EG – Åtgärd för skatteavdrag för vissa investeringar utanför Europa – Utvecklingsstöd med anknytning till varvsindustrin – Bedömning i förhållande till artikel 87.1 EG – Motiveringsskyldighet)	10
2006/C 96/18	mål T-282/02: Förstainstansrättens dom av den 23 februari 2006 – Cementbouw Handel & Industrie mot kommissionen ("Konkurrens – Kontroll av företagskoncentrationer – Artiklarna 2, 3 och 8 i förordning (EEG) nr 4064/89 – Begreppet företagskoncentration – Dominerande ställning uppstår – Godkännande förutsätter att vissa åtaganden fullgörs – Proportionalitetsprincipen")	10
2006/C 96/19	mål T-194/03: Förstainstansrättens dom av den 23 februari 2006 – Il Ponte Finanziaria mot harmoniseringsbyrån (Gemenskapsvarumärke – Invändningsförfarande – Ansökan om registrering av ett gemenskapsfigurmärke innehållande orddelen Bainbridge – Äldre nationella ord-, figur- och tredimensionella varumärken innehållande orddelen Bridge – Bevis på användning – Användning i annan form – Defensivmärken – Varumärkesfamilj)	11

2006/C 96/20	förenade målen T-200/03 och T-313/03: Förstainstansrättens dom av den 21 februari 2006 – V mot Europeiska gemenskapernas kommission (Tjänstemän – Uppsägning på grund av bristande arbetsinsats – Artikel 51 i tjänsteföreskrifterna – Uppenbart oriktig bedömning – Maktmissbruk – Omsorgsplikt – Rätten till försvar – Proportionalitet – Likabehandling – Motivering – Betygsrapport – Upptagande till sakprövning – Berättigat intresse av att få saken prövad) 11	11
2006/C 96/21	mål T-74/04: Förstainstansrättens dom av den 22 februari 2006 – Société des produits Nestlé SA mot harmoniseringsbyrån (Gemenskapsvarumärke – Invändningsförfarande – Figurmärke som består av ordet QUICKY – Tidigare nationella och internationella figurmärken som innehöll ordmärket QUICK – Tidigare nationella och internationella ordmärket QUICK – Tidigare nationella ordmärket QUICKIES – Risk för förväxling – Avslag på registreringsansökan – Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 40/94) 11	11
2006/C 96/22	mål T-342/04: Förstainstansrättens dom av den 22 februari 2006 – Adam mot kommissionen (Tjänstemän – Ersättning – Utlandstillägg – Artikel 4.1 a i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna – Begreppet arbete som utförts för en annan stat) 12	12
2006/C 96/23	förenade målen T-437/04 och T-441/04: Förstainstansrättens dom av den 22 februari 2006 – Standard-skjöld-Nordenstam och Heyraud mot kommissionen ("Tjänstemän – Befordran i den så kallade andra omgången – Befordringsomgången 2003 – Underlåtenhet att uppföra sökandena på förteckningen över tjänstemän som skall befordras till lönegrad A3 – Åsidosättande av artikel 45 i tjänsteföreskrifterna och av likabehandlingsprincipen") 12	12
2006/C 96/24	mål T-471/04: Förstainstansrättens dom av den 23 februari 2006 – Karatzoglou mot AER (Tillfälligt anställd – Uppsägning av avtal – Artikel 47.2 a i anställningsvillkoren för övriga anställda – Iakttagande av avtalsbestämmelser – Berättigade förväntningar) 13	13
2006/C 96/25	mål T-338/04: Beslut meddelat av förstainstansrätten den 16 februari 2006 – Centro Europa 7 mot kommissionen (Artikel 86.3 EG – Avslag på klagomål – Talan om ogiltigförklaring – Invändning om rättegångshinder) 13	13
2006/C 96/26	mål T-171/05 RII R: Beslut meddelat av förstainstansrättens ordförande den 17 februari 2006 – Bart - Nijs mot revisionsrätten (Interimistiskt förfarande – Tjänstemän – Ny ansökan – Artikel 109 i rättegångsreglerna – Nya omständigheter) 13	13
2006/C 96/27	mål T-438/05: Talan väckt den 14 december 2005 – Daishowa Seiki mot harmoniseringsbyrån 14	14
2006/C 96/28	Mål T-26/06: Talan väckt den 25 januari 2006 – Trioplast Wittenheim mot kommissionen 14	14
2006/C 96/29	mål T-32/06: Talan väckt den 27 januari 2006 – Justerini & Brooks Limited mot harmoniseringsbyrån 15	15
2006/C 96/30	mål T-36/06: Talan väckt den 26 januari 2006 – Bundesverband deutscher Banken mot kommissionen 15	15
2006/C 96/31	mål T-37/06: Talan väckt den 7 februari 2006 – MEGGLE Aktiengesellschaft mot harmoniseringsbyrån 16	16
2006/C 96/32	Mål T-40/06: Talan väckt den 9 februari 2006 – Trioplast Industrier mot kommissionen 17	17
2006/C 96/33	mål T-41/06: Talan väckt den 6 februari 2006 – Republiken Polen mot Europeiska gemenskapernas kommission 17	17
2006/C 96/34	mål T-51/06: Talan väckt den 21 februari 2006 – Fardem Packaging mot Europeiska gemenskapernas kommission 18	18
2006/C 96/35	mål T-52/06: Talan väckt den 21 februari 2006 – Harry's Morato mot harmoniseringsbyrån 19	19

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (Fortsättning)	Sida
2006/C 96/36	mål T-54/06: Talan väckt den 22 februari 2006 – Kendrion mot kommissionen	20
2006/C 96/37	mål T-55/06: Talan väckt den 22 februari 2006 – RKW mot kommissionen	20
2006/C 96/38	mål T-56/06: Talan väckt den 17 februari 2006 – Frankrike mot kommissionen	21
2006/C 96/39	mål T-57/06: Talan väckt den 17 februari 2006 – Marly mot harmoniseringsbyrån	22
2006/C 96/40	mål T-58/06: Talan väckt den 22 februari 2006 – HALTE mot kommissionen	23
2006/C 96/41	mål T-60/06: Talan väckt den 16 februari 2006 – Republiken Italien mot kommissionen	24
2006/C 96/42	mål T-64/06: Talan väckt den 23 februari 2006 – FLS Plast mot kommissionen	24
2006/C 96/43	mål T-65/06: Talan väckt den 24 februari 2006 – FLSmidth mot kommissionen	25
2006/C 96/44	mål T-66/06: Talan väckt den 23 februari 2006 – JM Gesellschaft für industrielle Beteiligungen mot Europeiska gemenskapernas kommission	26
2006/C 96/45	mål T-67/06: Talan väckt den 20 februari 2006 – Elini N. V. mot harmoniseringsbyrån	27
2006/C 96/46	mål T-68/06: Talan väckt den 23 februari 2006 – Stempfer och Koninklijke Verpakkingsindustrie Stempfer mot kommissionen	28
2006/C 96/47	mål T-69/06: Talan väckt den 23 februari 2006 – Aughinish Alumina Ltd mot Europeiska gemenskapernas kommission	29
2006/C 96/48	mål T-70/06: Talan väckt den 28 februari 2006 – Audi mot harmoniseringsbyrån	30
2006/C 96/49	mål T-72/06: Talan väckt den 23 februari 2006 – Groupe Gascogne mot Europeiska gemenskapernas kommission	30
2006/C 96/50	mål T-75/06: Talan väckt den 27 februari 2006 – Bayer CropScience m.fl. mot kommissionen	31
2006/C 96/51	mål T-77/06: Talan väckt den 1 mars 2006 – Republiken Italien mot kommissionen	32
2006/C 96/52	mål T-79/06: Talan väckt den 23 februari 2006 – Sachsa Verpackung mot kommissionen	32
EUROPEISKA UNIONENS PERSONALDOMSTOL		
2006/C 96/53	mål F-119/05: Talan väckt den 13 december 2005 – Gesner mot harmoniseringsbyrån	34
2006/C 96/54	mål F-6/06: Talan väckt den 13 januari 2006 – Scafarto mot kommissionen	34
2006/C 96/55	mål F-7/06: Talan väckt den 23 januari 2006 – B mot kommissionen	35
2006/C 96/56	mål F-10/06: Talan väckt den 5 januari 2006 – André mot kommissionen	36
2006/C 96/57	mål F-13/06: Talan väckt den 9 februari 2006 – Leticia Zuleta de Reales Ansaldo mot Europeiska gemenskapernas domstol	36
2006/C 96/58	mål F-14/06: Talan väckt den 15 februari 2006 – Chevalier Carmana m.fl. mot Europeiska gemenskapernas domstol	37

Informationsnummer

Innehållsförteckning (Fortsättning)

Sida

2006/C 96/59	mål F-15/06: Talan väckt den 15 februari 2006 – Abba m.fl. mot Europaparlamentet	37
2006/C 96/60	mål F-16/06: Talan väckt den 15 februari 2006 – Augenault m.fl. mot rådet	38
2006/C 96/61	mål F-17/06: Talan väckt den 21 februari 2006 – Vereecken mot kommissionen	38

II *Förberedande rättsakter*

.....

III *Upplysningar*

2006/C 96/62	Domstolens senaste offentliggörande i <i>Europeiska unionens officiella tidning</i> EUT C 86, 8.4.2006	40
--------------	---	----

I

(Meddelanden)

DOMSTOLEN

DOMSTOLEN

DOMSTOLENS DOM

(femte avdelningen)

den 2 februari 2006

**i mål C-143/05: Europeiska gemenskapernas kommission
mot Konungariket Belgien⁽¹⁾****(Fördragsbrott — Direktiv 2002/84/EG — Underlåtenhet att
införliva inom föreskriven frist)**

(2006/C 96/01)

(Rättegångsspråk: nederländska)

I mål C-143/05, Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: K. Simonsson och W. Wils) mot Konungariket Belgien (ombud: M. Wimmer), angående en talan om fördragsbrott enligt artikel 226 EG, som väckts den 29 mars 2005, har domstolen (femte avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden J. Makarczyk, samt domarna R. Schintgen och J. Klučka (referent), generaladvokat: C. Stix-Hackl, justitiesekreterare: R. Grass, den 2 februari 2006 avkunnat en dom i vilken domslutet har följande lydelse:

1) Konungariket Belgien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/84/EG av den 5 november 2002 om ändring av direktiven om sjösäkerhet och förhindrande av förorening från fartyg genom att inte anta sådana lagar och andra författningar som krävs enligt detta direktiv.

2) Konungariket Belgien skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 143, 11.6.2005.

Överklagande som Ricosmos B.V. ingav den 28 november 2005 av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt meddelade den 13 september 2005 i mål T-53/02, Ricosmos mot Europeiska gemenskapernas kommission

(mål C-420/05)

(2006/C 96/02)

(Rättegångsspråk: nederländska)

Ricosmos B.V. har den 28 november 2005 ingett in ett överklagande till Europeiska gemenskapernas domstol av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt (första avdelningen) meddelade den 13 september 2005 i mål T-53/02, Ricosmos mot Europeiska gemenskapernas kommission. Klaganden företräds av J.J.M. Hertoghs och J.H. Peek från advokatbyrån Hertoghs advocaten-belastingkundigen, Parkstraat 8 (4818 SK) Breda, Nederländerna i egenskap av ombud.

Klaganden yrkar att domstolen skall

— bifalla överklagandet,

— upphäva förstainstansrättens dom av den 13 september 2005,

— bifalla yrkandet i första instans om ogiltigförklaring av kommissionens beslut REM 09/00 av den 16 november 2001 enligt vilket det inte finns skäl att bevilja sökanden eftergift av importtullar,

— eller i andra hand återförvisa målet till förstainstansrätten,

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna, avseende förfarandet såväl vid domstolen som vid förstainstansrätten.

Grunder och huvudargument

Klaganden har till stöd för sitt överklagande av ovannämnda dom anfört följande argument:

1. Klaganden anser att förstainstansrätten har utgått från en felaktig, åtminstone alltför begränsad, tolkning av framför allt artiklarna 905–909 i tillämpningsförordningen för tullkodexen⁽¹⁾ beträffande förfarandet för återbetalning och/eller eftergift av tull. Rättssäkerhetsprincipen kräver nämligen att Ricosmos rättsliga ställning i det konkreta fallet är förutsebar. Det var enligt Ricosmos inte fallet i den förevarande situationen på grund av för klaganden icke kända avbrott i förfarandet. Förstainstansrätten har härvid felaktigt utgått ifrån en alltför begränsad tolkning av rätten till försvar på grund av en alltför begränsad tolkning av rätten att i tid få fullständig tillgång till handlingarna i ärendet (vad avser såväl den nationella tullmyndighetens handlingar som kommissionens).
2. Förstainstansrättens dom är enligt klaganden inte förenlig med gemenskapsrätten. Klaganden anser att rättssäkerhetsprincipen också innebär att kriterierna för fastställandet av att det inte föreligger någon klar försumlighet måste vara klara och tydliga. Just på grund av att begreppet klar försumlighet är ett relativt tänjbart begrepp bör dessa kriterier i princip tolkas på ett begränsande och restriktivt sätt. Försumligheten måste vara uppenbar och väsentlig och samtidigt ha ett tydligt orsakssamband med den särskilda situation som konstaterats. Förstainstansrätten har i förevarande fall dels felaktigt inte fäst någon eller fäst alltför liten vikt vid lagstiftningens komplexitet och klagandens yrkeserfarenhet, dels tolkat ett antal av klagandens skyldigheter på oriktigt sätt, eller åtminstone förhållit sig till dem på ett alltför formalistiskt sätt.
3. Dessutom anser klaganden att kommissionen har åsidosatt proportionalitetsprincipen och att förstainstansrätten inte har fäst någon eller alltför liten vikt vid nya omständigheter som visar att uppbörderna av tull skall upphävas.
4. Klaganden anser slutligen att förstainstansrättens fastställande av bakgrunden till målet är oriktigt eller åtminstone ofullständigt.

⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 253, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 10, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Finanzgericht Hamburg av den 10 respektive 12 januari 2006 i målen mellan Viamex Agrar Handels GmbH (C-37/06), ZVK Zuchtvieh-Kontor GmbH (C-58/06) och Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(mål C-37/06 och C-58/06)

(2006/C 96/03)

(Rättegångsspråk: tyska)

Finanzgericht Hamburg begär genom beslut av den 10 respektive 12 januari 2006, som inkom till domstolens kansli den 23 januari respektive den 3 februari 2006, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målen mellan Viamex Agrar Handels GmbH (C-37/06), ZVK Zuchtvieh-Kontor GmbH (C-58/06) och Hauptzollamt Hamburg-Jonas beträffande följande frågor:

- 1) Är artikel 1 i förordning (EG) nr 615/98⁽¹⁾ giltig i den del som det föreskrivs att exportbidrag skall utbetalas endast om bestämmelserna i direktiv 91/628/EEG⁽²⁾ om skydd av djur vid transport har iakttagits?
- 2) Om ovanstående fråga besvaras jakande: Är bestämmelsen i artikel 5.3 i förordning (EG) nr 615/98, enligt vilken exportbidraget inte skall utbetalas för de djur som det utbetalande organet på grund av andra uppgifter som det förfogar över när det gäller efterlevnaden av bestämmelser som avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 615/98 anser att direktivet om skydd av djur vid transport inte har efterlevts, förenlig med proportionalitetsprincipen?

⁽¹⁾ EGT L 82, s. 19.

⁽²⁾ EGT L 340, s. 17.

Talan mot Konungariket Nederländerna väckt den 27 januari 2006 av Europeiska gemenskapernas kommission**Mål C-55/06**
(2006/C 96/05)**(mål C-50/06)**

(2006/C 96/04)

(Rättegångsspråk: nederländska)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 27 januari 2006 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Konungariket Nederländerna. Sökanden företräds av Maria Condou-Durande och Rudi Troosters, båda i egenskap av ombud med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- 1) fastställa att Konungariket Nederländerna har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 64/221/EEG ⁽¹⁾ av den 25 februari 1964 om samordningen av särskilda åtgärder som gäller utländska medborgares rörlighet och bosättning och som är berättigade med hänsyn till allmän ordning, säkerhet och hälsa, genom att inte tillämpa direktivet på unionsmedborgare utan istället tillämpa den allmänna utlänningslagstiftningen enligt vilken det är möjligt att konsekvent och med automatik låta en brottmålsdom följas av utvisning, och
- 2) förplikta Konungariket Nederländerna att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

I artikel 8 e i den nederländska utlänningslagen (Vreemdeling-enwet 2000) föreskrivs att en unionsmedborgare endast har rätt till bosättning i Nederländerna så länge unionsmedborgaren kan stödja sig på en rättslig föreskrift, i synnerhet på utlänningslagens bestämmelser.

I övrigt skall de flesta bestämmelser i utlänningslagen tillämpas undantagslöst med avseende på samtliga "utlänningar", vilket enligt artikel 1 m i lagen även inbegriper unionsmedborgare. Det hänvisas således inte till direktiv 64/221 i lagen och principerna bakom direktivet har inte heller inarbetats i lagtexten. De skyldigheter som följer av direktivet har följaktligen inte klart och entydigt införlivats i nederländsk lagstiftning.

⁽¹⁾ EGT 56 av den 4 april 1964, s. 850; svensk specialutgåva, område 5, volym 1, s. 28.

Överklagande, ingett den 3 februari 2006 av Luigi Marcuccio, av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, femte avdelningen, meddelade den 24 november 2005 i mål T-236/02: Luigi Marcuccio mot Europeiska gemenskapernas kommission

(mål C-59/06 P)

(2006/C 96/06)

(Rättegångsspråk: italienska)

Luigi Marcuccio har den 3 februari 2006 till Europeiska gemenskapernas domstol överklagat den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, femte avdelningen, meddelade den 24 november 2005 i mål T-236/02: Luigi Marcuccio mot Europeiska gemenskapernas kommission. Klaganden företräds av L. Garofalo, i egenskap av ombud.

Klaganden yrkar att domstolen skall

Upphäva den överklagade domen och bifalla klagandens yrkanden.

Grunder och huvudargument

Klaganden gör gällande att förstainstansrättens dom skall upphävas av följande skäl:

1. Omständigheterna och klagandens påståenden i hans skriftliga inlagor har förvanskats och missuppfattats, vilket även medfört att förstainstansrättens konstateranden är felaktiga.
2. Förstainstansrätten har underlåtit att behandla flera grundläggande punkter i målet vid förstainstansrätten.
3. Det har förekommit felaktigheter i förfarandet som är så allvarliga att klagandens intressen har skadats på ett oåterkalleligt sätt.
4. Stora brister i motiveringen med avseende på flera avgörande punkter i målet vid förstainstansrätten, till följd av bristande prövning, missuppfattningar, motsägelser, ofullständighet, orimlighet, upprepningar, godtycke, uppenbart och ologiskt vad gäller grunderna i såväl första som andra hand.
5. Artikel 26.2 i tjänsteföreskrifterna har tolkats och tillämpats felaktigt.
6. Principen om rätten till försvar har tolkats och tillämpats felaktigt och förstainstansrätten har omotiverat och ologiskt bortsett från rättspraxis i detta hänseende.

7. Principen om motivering har tolkats och tillämpats felaktigt och förstainstansrätten har omotiverat och ologiskt bortsett från rättspraxis i detta hänseende.
8. Principen om motstridigheter i motiveringen har tolkats och tillämpats felaktigt och förstainstansrätten har omotiverat och ologiskt bortsett från rättspraxis i detta hänseende.
9. Principen om att det inte är möjligt att väcka talan mot en föregående rättsakt har tolkats och tillämpats felaktigt och förstainstansrätten har omotiverat och ologiskt bortsett från rättspraxis i detta hänseende.
10. Begreppet åsikt har tolkats och tillämpats felaktigt och förstainstansrätten har omotiverat och ologiskt bortsett från rättspraxis i detta hänseende.
11. Principen om att ett fattat beslut inte kan ändras har tolkats och tillämpats felaktigt och förstainstansrätten har omotiverat och ologiskt bortsett från rättspraxis i detta hänseende.

**Talan mot Republiken Grekland väckt den 6 februari 2006
av Europeiska gemenskapernas kommission**

(mål C-67/06)

(2006/C 96/07)

(Rättegångsspråk: grekiska)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 6 februari 2006 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Grekland. Sökanden företräds av Minas Konstantinidis och Amparo Alcover San Pedro, båda vid kommissionens rättstjänst med delgivningsadress i Luxemburg.

Europeiska gemenskapernas kommission yrkar att domstolen skall

- fastställa att Republiken Grekland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/49/EG av den 25 juni 2002 om bedömning och hantering av omgivningsbuller – Kommissionens förklaring i förlikningskommittén om direktivet om bedömning och hantering av omgivningsbuller (⁽¹⁾), genom att inte anta de lagar eller andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv, och i varje fall genom att inte informera kommissionen om dessa åtgärder,
- förplikta Republiken Grekland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Den utsatta fristen för att införliva direktivet löpte ut den 18 juli 2004.

(¹) EGT L 189, 18.07.2002, s. 12

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Finanzgericht Köln av den 19 januari 2006 i målet mellan Planzer Luxembourg S.à.r.l. och Bundeszentralamt für Steuern

(mål C-73/06)

(2006/C 96/08)

(Rättegångsspråk: tyska)

Finanzgericht Köln begär genom beslut av den 19 januari 2006, som inkom till domstolens kansli den 8 februari 2006, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Planzer Luxembourg S.à.r.l. och Bundeszentralamt für Steuern beträffande följande frågor:

- 1) Medför ett intyg som är utformat enligt den förlaga som ingår i bilaga B till rådets åttonde direktiv 79/1072/EEG av den 6 december 1979 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Regler för återbetalning av mervärdeskatt till skattskyldiga som inte är etablerade inom landets territorium (⁽¹⁾) en bindande verkan för att en näringsidkare är etablerad i den stat där intyget utfärdats, eller uppstår åtminstone en presumtion därom som inte får motbevisas?
- 2) För det fall att den första frågan besvaras nekande:

Skall begreppet "sätet för sin ekonomiska verksamhet" i den mening som avses i artikel 1 punkt 1 i trettonde direktivet tolkas så, att därmed menas den ort där bolaget har sitt stadgegenliga säte,

den ort där styrelsen fattar sina beslut, eller

den ort där från vilken de avgörande besluten för den löpande verksamheten fattas?

(¹) EGT L 331, s. 11; svensk specialutgåva, område 9, volym 1 s. 84.

Talan mot Republiken Österrike väckt den 14 februari 2006 av Europeiska gemenskapernas kommission

(mål C-91/06)

(2006/C 96/09)

(Rättegångsspråk: tyska)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 14 februari 2006 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Österrike. Sökanden företräds av Bernard Schima och Florence Simonetti, i egenskap av ombud, båda med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- 1) fastställa att Republiken Österrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 13.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/42/EG av den 27 juni 2001 om bedömning av vissa planers och programs miljöpåverkan⁽¹⁾ genom att inte anta de lagar och författningar som är nödvändiga för att följa direktivet eller genom att inte underrätta kommissionen om detta, och
- 2) förplikta Republiken Österrike att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Fristen för att införliva direktivet löpte ut den 21 juli 2004.

⁽¹⁾ EGT L 197, s. 30.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Finanzgericht Hamburg av den 23 januari 2006 i målet mellan Viames Agrar Handels GmbH och Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(mål C-96/06)

(2006/C 96/10)

(Rättegångsspråk: tyska)

Finanzgericht Hamburg begär genom beslut av den 23 januari 2006, som inkom till domstolens kansli den 17 februari 2006, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Viames Agrar Handels GmbH och Hauptzollamt Hamburg-Jonas beträffande följande frågor:

- 1) Utgör bestämmelsen i artikel 5.3 i förordning nr 615/98⁽¹⁾ ett undantag med följden att det ankommer på tullmyndigheten att bevisa att förutsättningarna i artikel 5.3 i förordning nr 615/98 föreligger?
- 2) Om ovanstående fråga besvaras jakande: Krävs det enligt artikel 5.3 i förordning nr 615/98, med avseende på omständigheten att direktivet om skydd av djur vid transport inte har efterlevts, bevis för att direktivet i det konkreta fallet har åsidosatts eller uppfyller de behöriga myndigheterna sin bevisskyldighet redan genom att förete och bevisa omständigheter som sammantaget med betydande sannolikhet talar för att direktiv 91/628/EEG⁽²⁾, (också) med avseende på den ifrågakvarande exportsändningen, inte har efterlevts?
- 3) Oavsett svaret på frågorna 1 och 2: Kan myndigheterna (helt) neka en exportör utbetalning av exportbidrag enligt artikel 5.3 i förordning nr 615/98 om det med avseende på den ifrågakvarande exportsändningen inte finns några tecken på att djurens välbefinnande genom det (sannolika) åsidosättandet av direktiv 91/628/EEG har äventyrats under transporten?

⁽¹⁾ EGT L 82, s. 19.

⁽²⁾ EGT L 340, s. 17.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Oberlandesgericht Stuttgart av den 7 februari 2006 i målet mellan Raiffeisenbank Mutlangen eG och Roland Schabel, övriga deltagare i rättegången: Prädident des Landgerichts Unkel, Bezirksrevisor Stiglmaier

(mål C-99/06)

(2006/C 96/11)

(Rättegångsspråk: tyska)

Oberlandesgericht Stuttgart begär genom beslut av den 7 februari 2006, som inkom till domstolens kansli den 21 februari 2006, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Raiffeisenbank Mutlangen eG och Roland Schabel, övriga deltagare i rättegången: Prädident des Landgerichts Unkel, Bezirksrevisor Stiglmaier beträffande följande frågor:

Skall rådets direktiv 69/335/EEG av den 17 juli 1969 om indirekta skatter på kapitalanskaffning, i dess lydelse enligt rådets direktiv 85/303/EEG av den 10 juni 1985⁽¹⁾, tolkas så att en avgift som tas ut av en offentligt anställd notarie för att beriktiga en transaktion som omfattas av nämnda direktiv, i dess ändrade lydelse, utgör en skatt i den mening som avses i direktivet, när det för det första följer av tillämpliga nationella bestämmelser att endast de notarier som är offentligt anställda notarier som själva är avgiftsborgenärer får ta ut avgiften samt för det andra att offentligt anställda notarier schablonmässigt endast skall betala 15 procent av avgifterna för bolagsrättsliga beriktiganden som omfattas av direktivet till staten, medan notarierna för andra transaktioner, förutom en (schablonmässig) ersättning, även skall betala avgifter till staten som använder medlen för att finansiera uppgifter som åligger den?

⁽¹⁾ EGT L 156, s. 23

Talan mot Republiken Österrike väckt den 21 februari 2006 av Europeiska gemenskapernas kommission

(mål C-102/06)

(2006/C 96/12)

(Rättegångsspråk: tyska)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 21 februari 2006 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Österrike. Sökanden företräds av Carmel O'Reilly och Wolfgang Bogensberger, båda i egenskap av ombud med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- 1) fastställa att Republiken Österrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 2003/9/EG av den 27 januari 2003 om miniminormer för mottagande av asylsökande i medlemsstaterna⁽¹⁾, genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa

direktivet, och, i andra hand, genom att inte underrätta kommissionen om sådana åtgärder,

- 2) förplikta Republiken Österrike att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Fristen för införlivande av direktivet löpte ut den 6 februari 2005.

⁽¹⁾ EGT L 31, s. 18.

Talan mot Konungariket Sverige väckt den 22 februari 2006 av Europeiska gemenskapernas kommission

(mål C-104/06)

(2006/C 96/13)

(Rättegångsspråk: svenska)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 22 februari 2006 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Konungariket Sverige. Sökanden företräds av L. Ström van Lier och R. Lyal, i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Kommissionen yrkar att domstolen skall

- 1) fastställa att Konungariket Sverige inte har uppfyllt sina skyldigheter enligt artiklarna 18, 39, 43 och 56.1 EG och artiklarna 28, 31 och 40 EES genom att anta och bibehålla skattelagstiftning enligt vilken uppskovsavgifter för kapitalvinster som uppkommer vid avyttring av ägarbebodda bostäder när den skattskyldige förvärvar en ersättningsbostad, endast beviljas om både den avyttrade och den förvärvade bostaden ligger inom landets territorium.
- 2) förplikta Konungariket Sverige att erlagga rättegångskostnaderna i målet.

Grunder och huvudargument

I den svenska inkomstskattelagen finns bestämmelser om uppskovsavdrag vid avyttring av en privatbostadsfastighet och privatbostadsrätt. En skattskyldig får göra uppskovsavdrag om han/hon redovisar kapitalvinst på grund av avyttring som omfattar en permanent bostad i Sverige och har förvärvat eller tänker förvärva en ersättningsbostad i Sverige samt har bosatt sig eller tänker bosätta sig i ersättningsbostaden. Emellertid medges inget uppskovsavdrag om den avyttrade och nyförvärvade bostaden ligger utanför svenskt territorium. De angivna villkoren utgör ett uppenbart hinder för utövandet av de grundläggande friheter som stadgas i EG-fördraget och EES-avtalet.

De svenska reglerna är inte ägnade att säkerställa kongruens i det svenska skattesystemet då det, vad beträffar en och samma skattskyldig, saknas ett direkt samband mellan den skattemässiga fördelen (uppskovsavdraget) och kompensationen av denna fördel genom ett skatteuttag, inom ramen för samma beskattning. De svenska reglerna är under alla förhållanden oproportionerliga i förhållande till det mål som eftersträvas.

Talan mot Republiken Slovakien väckt den 27 februari 2006 av Europeiska gemenskapernas kommission

(mål C-114/06)

(2006/C 96/14)

(Rättegångsspråk: slovakiska)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 27 februari 2006 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Slovakien. Sökanden företräds av G. Zavvos och Tomáš Kukul, båda i egenskap av ombud med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- 1) fastställa att Republiken Slovakien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 96/48/EG av den 23 juli 1996 om driftskompatibiliteten hos det transeuropeiska järnvägssystemet för höghastighetståg⁽¹⁾, genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, eller genom att inte underrätta kommissionen om sådana åtgärder.
- 2) förplikta Republiken Slovakien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Fristen för införlivande av direktivet löpte ut den 1 maj 2004.

⁽¹⁾ EGT L 235, s. 6.

Talan mot Republiken Grekland väckt den 2 mars 2006 av Europeiska gemenskapernas kommission

(mål C-123/06)

(2006/C 96/15)

(Rättegångsspråk: grekiska)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 2 mars 2006 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Grekland. Sökanden företräds av Dominique Maidani och Georgios Zavvos, i egenskap av ombud med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Republiken Grekland har åsidosatt Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG av den 4 april 2001 om rekonstruktion och likvidation av kreditinstitut⁽¹⁾ genom att inte anta de lagar och andra författningar som krävs för att följa detta direktiv, eller vart fall genom att inte ha underrättat kommissionen om sådana åtgärder
- förplikta Republiken Grekland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

I artikel 34 i direktiv 2001/34/EG föreskrivs att medlemsstaterna senast den 5 maj 2004 skall sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv och genast underrätta kommissionen om detta.

⁽¹⁾ EGT L 125, 5.5.2001, s. 15.

**Talan mot Republiken Grekland väckt den 2 mars 2006 av
Europeiska gemenskapernas kommission**

(mål C-124/06)

(2006/C 96/16)

(Rättegångsspråk: grekiska)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 2 mars 2006 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Grekland. Sökanden företräds av Gerald Braun vid kommissionens rättstjänst och Georgios Zavvos, rådgivare vid rättstjänsten, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Republiken Grekland har underlåtit att uppfylla sina förpliktelser enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/51/EG av den 18 juni 2003 om ändring av direktiven 78/660/EEG, 83/349/EEG, 86/635/EEG och 91/674/EEG om årsbokslut och sammanställd redovisning i

vissa typer av bolag, banker och andra finansinstitut samt försäkringsföretag ⁽¹⁾ genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, och i andra hand, genom att inte omedelbart underrätta kommissionen om sådana åtgärder,

- förplikta Republiken Grekland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

I förevarande fall föreskrivs i artikel 5 i direktiv 2003/51/EG att medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 1 januari 2005 och att de genast skall underrätta kommissionen om detta.

⁽¹⁾ EUT L 178, 17.7.2003, s. 16.

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN

Förstainstansrättens dom av den 22 februari 2006 – Le
Levant 001 mot Europeiska gemenskapernas kommission

(mål T-34/02) ⁽¹⁾

(Statligt stöd — Begreppet intresserad part — Anmodan att yttra sig — Beslut att inleda förfarande enligt artikel 88.2 EG — Åtgärd för skatteavdrag för vissa investeringar utanför Europa — Utvecklingsstöd med anknytning till varvsindustrin — Bedömning i förhållande till artikel 87.1 EG — Motiveringsskyldighet)

(2006/C 96/17)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Le Levant 001 (Paris, Frankrike) med flera, vars namn framgår av bilaga till domen (ombud: P. Kirch och N. Chahid-Nourai)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: G. Rozet)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut 2001/882/EG av den 25 juli 2001 om ett statligt stöd som genomförts av Frankrike i form av utvecklingsstöd till kryssningsfartyget "Le Levant", som byggts av Alstom Leroux Naval och är avsett att användas i Saint-Pierre-et-Miquelon (EGT L 327, s. 37)

Domslut

- 1) Kommissionens beslut 2001/882/EG av den 25 juli 2001 om ett statligt stöd som genomförts av Frankrike i form av utvecklingsstöd till kryssningsfartyget "Le Levant", som byggts av Alstom Leroux Naval och är avsett att användas i Saint-Pierre-et-Miquelon ogiltigförklaras.
- 2) Kommissionen skall bära sin rättegångskostnad och ersätta sökandenas rättegångskostnader, inberäknat de kostnader som hänförs till det interimistiska förfarandet.

⁽¹⁾ EGT C 109, 4.5.2002.

Förstainstansrättens dom av den 23 februari 2006 –
Cementbouw Handel & Industrie mot kommissionen

(mål T-282/02) ⁽¹⁾

(”Konkurrens — Kontroll av företagskoncentrationer — Artiklarna 2, 3 och 8 i förordning (EEG) nr 4064/89 — Begreppet företagskoncentration — Dominerande ställning uppstår — Godkännande förutsätter att vissa åtaganden fullgörs — Proportionalitetsprincipen”)

(2006/C 96/18)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Cementbouw Handel & Industrie (Le Cruquius, Nederländerna) (ombud: W. Knibbeler, O. Brouwer och P. Kreijger, avocats)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: A. Nijenhuis, K. Wiedner och W. Mölls, därefter av A. Nijenhuis, É. Gippini Fournier och A. Whelan, i egenskap av ombud)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut 2003/756/EG om att förklara en företagskoncentration förenlig med den gemensamma marknaden och EES-avtalet (Ärende COMP/M.2650 – Haniel/Cementbouw/JV (CVK)) (EUT L 282, 2003, s. 1, rättelse i EUT L 285, 2003, s. 52)

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Sökanden förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 274, 9.11. 2002.

Förstainstansrättens dom av den 23 februari 2006 – Il Ponte Finanziaria mot harmoniseringsbyrån

(mål T-194/03) ⁽¹⁾

(Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering av ett gemenskapsfigurmärke innehållande orddelen Bainbridge — Äldre nationella ord-, figur- och tredimensionella varumärken innehållande orddelen Bridge — Bevis på användning — Användning i annan form — Defensivmärken — Varumärkesfamilj)

(2006/C 96/19)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Il Ponte Finanziaria SpA (Scandicci, Italien) (ombud: advokaterna P.L. Roncaglia, A. Torrigiani Malaspina och M. Boletto)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån) (ombud: M. Buffolo och O. Montalto)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid förstainstansrätten: Marine Enterprise Projects – Società Unipersonale di Alberto Fiorenzi Srl (Numana, Italien) (advokaten D. Marchi)

Saken

Talan mot det beslut som fattats av harmoniseringsbyråns fjärde överklagandenämnd den 17 mars 2003 (ärende R 1015/2001-4) om ett invändningsförfarande mellan Il Ponte Finanziaria SpA och Marine Enterprise Projects – Società Unipersonale di Alberto Fiorenzi Srl

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Sökanden skall ersätta rättegångskostnaderna

⁽¹⁾ EUT C 184, 2.8.2003.

Förstainstansrättens dom av den 21 februari 2006 – V mot Europeiska gemenskapernas kommission

(förenade målen T-200/03 och T-313/03) ⁽¹⁾

(Tjänstemän — Uppsägning på grund av bristande arbetsinsats — Artikel 51 i tjänsteföreskrifterna — Uppenbart oriktig bedömning — Maktmissbruk — Omsorgsplikt — Rätten till försvar — Proportionalitet — Likabehandling — Motivering — Betygsrapport — Upptagande till sakprövning — Berättigat intresse av att få saken prövad)

(2006/C 96/20)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: V (Overijse, Belgien) (ombud: C. Mourato, avocat)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: J. Currall)

Saken

Dels talan om ogiltigförklaring av tillsättningsmyndighetens beslut att säga upp sökanden på grund av bristande arbetsinsats och dels talan om ogiltigförklaring av sökandens betygsrapport avseende tiden mellan år 1999 och 2001.

Domslut

- 1) Talan ogillas i mål T 200/03 och T-313/03.
- 2) Vardera parten skall bära sin rättegångskostnad i förevarande förfarande och i det interimistiska förfarandet

⁽¹⁾ EUT C 200, 23.8.2003.

Förstainstansrättens dom av den 22 februari 2006 – Société des produits Nestlé SA mot harmoniseringsbyrån

(mål T-74/04) ⁽¹⁾

(Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Figurmärke som består av ordet QUICKY — Tidigare nationella och internationella figurmärken som innehöll ordmärket QUICK — Tidigare nationella och internationella ordmärket QUICK — Tidigare nationella ordmärket QUICKIES — Risk för förväxling — Avslag på registreringsansökan — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 40/94)

(2006/C 96/21)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Société des produits Nestlé SA (Vevey, Schweiz) (ombud: advokaterna J. Evrard och P. Peters)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: A.Folliard-Mongurial)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid förstainstansrätten: Quick restaurants SA (Bryssel, Belgien) (ombud: advokaterna É. De Gryse och D. Moreau)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av det beslut som andra överklagandenämnden vid harmoniseringsbyrån fattade den 17 december 2003 (ärende R 922/2001-2) i ett invändningsförfarande mellan bolaget Société des produits Nestlé och Quick restaurants SA.

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Sökandebolaget skall ersätta samtliga rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 94 av den 17.4.2004

Förstainstansrättens dom av den 22 februari 2006 – Standertskjöld-Nordenstam och Heyraud mot kommissionen

(förenade målen T-437/04 och T-441/04) ⁽¹⁾

(*"Tjänstemän — Befordran i den så kallade andra omgången — Befordringsomgången 2003 — Underlåtenhet att uppföra sökandena på förteckningen över tjänstemän som skall befordras till lönegrad A3 — Åsidosättande av artikel 45 i tjänsteföreskrifterna och av likabehandlingsprincipen"*)

(2006/C 96/23)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Holger Standertskjöld-Nordenstam (Waterloo, Belgien) (ombud: advokaten T. Demaseure) och Jean-Claude Heyraud (Bryssel, Belgien) (ombud: advokaterna S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis och É. Marchal)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: J. Currall och G. Berscheid)

Förstainstansrättens dom av den 22 februari 2006 – Adam mot kommissionen

(mål T-342/04) ⁽¹⁾

(*Tjänstemän — Ersättning — Utlandstillägg — Artikel 4.1 a i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna — Begreppet arbete som utförts för en annan stat*)

(2006/C 96/22)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Herta Adam (Bryssel, Belgien) (ombud: advokaterna S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis och É. Marchal)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: J. Currall och L. Lozano Palacios)

Saken

Yrkande om ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 2 september 2003, i vilket sökanden nekats sådant utlandstillägg som avses i artikel 4 i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska gemenskaperna

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Vardera parten skall bära sin rättegångskostnad.

⁽¹⁾ EUT C 262, 23.10.2004.

Saken

Talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut att inte uppföra sökandena på förteckningen över de tjänstemän som bedömts mest förtjänstfulla inför en befordran till lönegrad A3 i den så kallade andra omgången år 2003.

Domslut

- 1) Målen T-437/04 och T-441/04 förenas vad gäller domen.
- 2) Kommissionens beslut att inte uppföra sökandena på förteckningen över de tjänstemän som bedömts mest förtjänstfulla inför en befordran till lönegrad A3 i den så kallade andra omgången år 2003 ogiltigförklaras.
- 3) Kommissionen skall ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 6, 8.1.2005.

Förstainstansrättens dom av den 23 februari 2006 – Karatzoglou mot AER

(mål T-471/04) ⁽¹⁾

(Tillfälligt anställd — Uppsägning av avtal — Artikel 47.2 a i anställningsvillkoren för övriga anställda — Iakttagande av avtalsbestämmelser — Berättigade förväntningar)

(2006/C 96/24)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Georgios Karatzoglou (Ioannina, Grekland) (ombud: advokaten S. Pappas)

Svarande: Agence européenne pour la reconstruction (AER) (ombud: advokaterna J.-N. Louis, S. Orlandi, X. Martin och C. Manolopoulos)

Saken

Begäran om ogiltigförklaring av AERs beslut av den 26 februari 2004 att säga upp sökandens anställningsavtal

Domslut

1) Det beslut om uppsägning av sökandens anställningsavtal som Agence européenne pour la reconstruction (AER) fattat den 26 februari 2004 ogiltigförklaras.

2) AER skall ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 57, 5.3.2005.

Beslut meddelat av förstainstansrätten den 16 februari 2006 – Centro Europa 7 mot kommissionen

(mål T-338/04) ⁽¹⁾

(Artikel 86.3 EG — Avslag på klagomål — Talan om ogiltigförklaring — Invändning om rättegångshinder)

(2006/C 96/25)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Centro Europa 7 (Rom, Italien) (ombud: advokaterna V. Ripa di Meana och R. Mastroianni)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: P. Oliver och F. Amato i egenskap av ombud)

Part som har intervenerat till stöd för svaranden: Mediaset SpA (Milano, Italien) (ombud: advokaten M. Bay)

Saken

Begäran om ogiltigförklaring av kommissionens skrivelse av den 4 juni 2004 (D (2004) 471) till den del beslutet utgör avslag på sökandens klagomål enligt vilket Republiken Italien har åsidosatt bestämmelserna i artikel 86 EG jämförda med bestämmelserna i artikel 82 EG

Avgörande

- 1) *Talan avisas.*
- 2) *Sökanden skall bära sina egna rättegångskostnader och ersätta kommissionens och intervenientens kostnader*

⁽¹⁾ EUT C 262 av den 23.10.2004

Beslut meddelat av förstainstansrättens ordförande den 17 februari 2006 – Bart Nijs mot revisionsrätten

(mål T-171/05 RII R)

(Interimistiskt förfarande — Tjänstemän — Ny ansökan — Artikel 109 i rättegångsreglerna — Nya omständigheter)

(2006/C 96/26)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Bart Nijs (Bereldange, Luxemburg) (ombud: advokaten F. Rollinger)

Svarande: Europeiska gemenskapernas revisionsrätt (ombud: T. Kennedy, J.-M. Steiner och G. Corstens)

Saken

Ansökan om uppskov med verkställigheten av revisionsrättens beslut av den 2 december 2004 att befordra en annan tjänsteman än sökanden till posten som förste översättare med placering i lönegrad LA5 på den nederländska avdelningen vid översättningstjänsten inom revisionsrättens generalsekretariat

Avgörande

- 1) Ansökan om interimistiska åtgärder ogillas.
- 2) Beslut om rättegångskostnader kommer att meddelas senare.

Grunder: Artikel 8.1 b i rådets förordning nr 40/94 har åsidosatts då det inte föreligger någon risk för förväxling mellan de båda varumärkena, dels eftersom varorna och varumärkena inte liknar varandra, dels eftersom särskiljningsförmågan för det varumärke som har åberopats som hinder för registrering är begränsad till den grafiska utformningen.

Talan väckt den 14 december 2005 – Daishowa Seiki mot harmoniseringsbyrån**(mål T-438/05)**

(2006/C 96/27)

*Ansökan är avfattad på tyska***Parter**

Sökande: Daishowa Seiki Co. Ltd (Osaka, Japan) (ombud: T. Krüger, Rechtsanwalt)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: Tengelmann Warenhandels-gesellschaft KG (Müllheim, Tyskland)

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara harmoniseringsbyråns (första överklagandenämnden) beslut R 928/2004-1 av den 7 september 2005,
- förplikta svaranden att ersätta kostnaderna i detta förfarande och i överklagandeförfarandet R 928/2004-1.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsmärke: Daishowa Seiki Co. Ltd

Sökt gemenskapsvarumärke: Bildmärket "BIG PLUS" för varor i klass 7 (maskinverktyg av metall, delar och hållare till sådana maskiner) – Anmälan nr 1073964

Innehavare av det varumärke eller kännetecknen som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Tengelmann Warenhandels-gesellschaft KG

Varumärke eller kännetecknen som åberopats som hinder för registrering: Det nationella bildmärket "Plus" för varor i bland annat klasserna 6 och 8

Invändningsenhetens beslut: Avslag på invändningen

Överklagandenämndens beslut: Ogiltigförklaring av invändningsenhetens beslut

Talan väckt den 25 januari 2006 – Trioplast Wittenheim mot kommissionen**(Mål T-26/06)**

(2006/C 96/28)

*Rättegångsspråk: svenska***Parter**

Sökande: Trioplast Wittenheim AS (Wittenheim, Frankrike) [Ombud: Tommy Pettersson, advokat]

Svarande: Europeiska kommissionen

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- delvis ogiltigförklara artikel 1(g) i beslutet vad gäller den period under vilken sökanden hålls ansvarig för överträdelser;
- delvis ogiltigförklara artikel 2(f) i beslutet vad gäller det bötesbelopp sökanden ålagts att betala, alternativt sätta ned bötesbeloppet;
- ålägga kommissionen att ersätta sökandens rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Sökanden överklagar kommissionens beslut i ärende COMP/F/38.354 – Industrisäckar (C(2005) 4634 slutligt (nedan kallat det ifrågasatta beslutet), i vilket sökanden blev ålagd ett bötesbelopp om EUR 17,85 miljoner för deltagande i ett konkurrensbegränsande förfarande på marknaderna för industrisäckar i Belgien, Tyskland, Spanien, Frankrike, Luxemburg och Nederländerna i strid med artikel 81 EG.

Sökanden bestrider inte sitt deltagande i det konkurrensbegränsande förfarandet fram till den 23 mars 1999, men upphörde med överträdelser i mars 1999 då sökandens nye ägare, Trioplast Industrier, blev medveten om det konkurrensbegränsande förfarandet. Kommissionen har följaktligen enligt sökanden gjort en felaktig bedömning av varaktigheten av bolagets överträdelser.

Sökanden hävdar dessutom vad angår allvarligheten att kommissionen i jämförelse med övriga inblandade företag har ålagt sökanden ett för högt grundbelopp i betraktande av sökandens marknadsandel.

Sökanden gör, till stöd för ansökan, vidare gällande att kommissionens beräkningsmetod för bötesbeloppets bestämmande var felaktig och att en annan metod borde ha använts, där hänsyn borde ha tagits till att sökandens överträdelse består i tre åtskiljda tidsperioder, eftersom sökanden ägts av tre olika ägare (St. Gobain, FLS och Trioplast Industrier) under den tid som överträdelsen pågick. Kommissionens metod har, enligt sökanden, till följd att FLS och Trioplast Industriers sammanlagda solidariska ansvar överstiger det totala bötesbeloppet som ålagts sökanden, samt att FLS och Trioplast Industrier i praktiken åläggs solidarisk betalningsskyldighet även för den tid då inget av bolagen ägde sökanden.

Sökanden menar ytterligare att kommissionen borde ha tagit hänsyn till att där föreligger förmildrande omständigheter vad gäller sökandens överträdelse eftersom sökanden genomgående har varit en liten och passiv aktör i överträdelsen. Dessutom har kommissionen enligt sökanden inte tagit hänsyn till 10 %-regeln i förordning nr 1/2003⁽¹⁾, liksom kommissionen skulle ha beviljat sökanden leniency i högre grad än vad som gjorts i det ifrågasatta beslutet.

Sökanden hävdar slutligen att kommissionen har åsidosatt rätts-säkerhets- och proportionalitetsprinciperna.

(¹) Rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 och 82 i fördraget (EGT L 1, 2003, s. 1).

Talan väckt den 27 januari 2006 – Justerini & Brooks Limited mot harmoniseringsbyrån

(mål T-32/06)

(2006/C 96/29)

Ansökan är avfattad på engelska

Parter

Sökande: Justerini & Brooks Limited (London, Förenade kungariket) (ombud: B. Cordery, solicitor)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: Elia Canelo Gutierrez (Talavera de la Reina, Spanien)

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara det beslut som fattats av harmoniseringsbyråns andra överklagandenämnd den 23 november 2005 (ärende R 36/2005-2) rörande invändningsförfarande nr B 605 461, vilket delgavs den 30 november 2005,
- förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsmärke: Sökanden

Sökt gemenskapsvarumärke: Figurmärket "J&B" för varor och tjänster som ingår i klasserna 14, 18, 21, 25, 33 och 43 (ansökan nr 2 696 383)

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Elia Canelo Gutierrez

Varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering: "JOB" för varor som ingår klass 33 (registrering nr 275 247)

Invändningsenhetens beslut: Avslag på invändningen

Överklagandenämndens beslut: Det ifrågasatta beslutet upphävs och ärendet återförvisas till invändningsenheten för förnyad behandling.

Grunder: Åsidosättande av artiklarna 8.1 b, 8.2 iii och 73 i rådets förordning (EG) nr 40/94, liksom av de handläggningsregler som följer av vissa bestämmelser i kommissionens förordning (EG) nr 2868/95.

Talan väckt den 26 januari 2006 – Bundesverband deutscher Banken mot kommissionen

(mål T-36/06)

(2006/C 96/30)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Bundesverband deutscher Banken e.V. Berlin (Berlin, Tyskland) (ombud: Rechtsanwältin H.-J. Niemeyer och K.-S. Scholz)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara svarandens beslut av den 6 september 2005 (K(2005)3232 slutlig) i förfarandet N 248/04 – Landesbank Hessen-Thüringen
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden har överklagat kommissionens beslut K(2005)3232 slutlig av den 6 september 2005 i vilket kommissionen slog fast att den anmälda överföringen av den hessiska investeringsfondens tillgångar i form av dolda tillgångar till Landesbank Hessen-Thüringen (Helaba) inte utgör statligt stöd.

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

I första hand gör sökanden gällande att kommissionen har åsidosatt sin motiveringsskyldighet enligt artikel 253 EG.

I andra hand anför sökanden att när svaranden slog fast att den överenskomna ersättningen för överföringen av de dolda tillgångarna till Helaba var skälig, så åsidosatte svaranden principen om den privata investeraren som verkar på normala marknadsekonomiska villkor och därigenom även artikel 87.1 EG.

Därutöver anför sökanden att kommissionen rättstridigt drog av refinansieringskostnaderna för den dolda tillgången som förts över till Helaba på grund av dess bristande likviditet. Därigenom föreligger ett åsidosättande av principen om en privat investerare i en marknadsekonomi och därigenom även artikel 87.1 EG.

I sista hand gör sökanden gällande att rätten till försvar blivit åsidosatt, eftersom kommissionen inte inledde ett formellt förfarande enligt artikel 88.2 EG och artikel 6 i förordning nr 659/1999⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget

Talan väckt den 7 februari 2006 – MEGGLE Aktiengesellschaft mot harmoniseringsbyrån

(mål T-37/06)

(2006/C 96/31)

Ansökan är avfattad på tyska

Parter

Sökande: MEGGLE Aktiengesellschaft (Wasserburg a. Inn, Tyskland) (ombud: advokaten T. Raab)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: Clover Corporation Limited (North Sydney, Australien)

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara harmoniseringsbyråns andra överklagandenämnds beslut av den 22 november 2005 och invändningsenhetens för området varumärken beslut av den 30 september 2004,
- förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsmärke: Clover Corporation Limited

Sökt gemenskapsvarumärke: figurmärket "HiQ med klöverblad" för varor i klasserna 5, 29 och 30 (nr 2 171 114)

Innehavare av det varumärke eller kännetecknen som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Sökanden

Varumärke eller kännetecknen som åberopats som hinder för registrering: Det tyska figurmärket "klöverblad" för varor i klasserna 1, 3, 5, 29, 30, 31, 32 och 33 (nr 980 458) och det tyska figurmärket "klöverblad" för klasserna 1, 3, 5, 29, 30, 31, 32, och 33 (nr 396 52 600)

Invändningsenhetens beslut: Avslag på invändningen

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet

Grunder: Artikel 8.1 b i förordning nr 40/94 ⁽¹⁾ har tillämpats felaktigt eftersom det föreligger en risk för förväxling mellan de motstående varumärkena. Det föreligger en hög grad av likhet mellan märkena och det äldre märket har stor särskilningsförmåga. Artikel 74.1, första och andra meningen i förordning nr 40/94 har åsidosatts, eftersom svaranden har åsidosatt sin skyldighet att utan särskilt yrkande pröva sakförhållandena i förfarandet.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken

Talan väckt den 9 februari 2006 – Trioplast Industrier mot kommissionen

(Mål T-40/06)

(2006/C 96/32)

Rättegångsspråk: svenska

Parter

Sökande: Trioplast Industrier AB (Smålandsstenar, Sverige)
[Ombud: Tommy Pettersson, advokat]

Svarande: Europeiska kommissionen

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- delvis ogiltigförklara artikel 1(g) i beslutet vad gäller den period under vilken sökanden hålls ansvarig för överträdelser;
- delvis ogiltigförklara artikel 2(f) i beslutet vad gäller det bötesbelopp sökanden ålagts solidariskt betalningsansvar, alternativt sätta ned bötesbeloppet;
- ålägga kommissionen att ersätta sökandens rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

De grunder och huvudargument som sökanden åberopar är identiska med dem som åberopats i mål T-26/06, Trioplast Wittenheim mot kommissionen.

Talan väckt den 6 februari 2006 – Republiken Polen mot Europeiska gemenskapernas kommission

(mål T-41/06)

(2006/C 96/33)

Rättegångsspråk: polska

Parter

Sökande: Republiken Polen (ombud: Paweł Szałamacha)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara beslutet av den 18 oktober 2005 i ärende nr COMP/M.3894 i vilket koncentrationen i form av sammanslagningen av Unicredito Italiano SpA och Bayerische Hypo- und Vereinsbank AG förklarades vara förenlig med den gemensamma marknaden,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden har yrkat att det beslut som fattades av Europeiska gemenskapernas kommission den 18 oktober 2005 i ärende nr COMP/M.3894, i vilket koncentrationen i form av sammanslagningen av bankerna Unicredito Italiano SpA (UCI) och Bayerische Hypo- und Vereinsbank AG (HVB) förklarades vara förenlig med den gemensamma marknaden, skall ogiltigförklaras. Båda bankerna innehar andelar i polska bankinstitut, och enligt sökanden medför den planerade koncentrationen att UCI får kontroll över de delar av den polska bankmarknaden som innehas av HVB.

Till stöd för sin talan har sökanden anfört följande grunder:

— Åsidosättande av artikel 2.1 i förordningen om företagskoncentrationer ⁽¹⁾ till följd av en i sökandens mening bristfällig bedömning av den planerade koncentrationen, eftersom kommissionen inte har beaktat den historiska bakgrunden avseende den polska banksektorn, storleken på de utländska investeringarna och grunderna för den polska regeringens införande av begränsningar för investeringar i samband med privatiseringar av statliga banker. Dessutom har kommissionen härvid åsidosatt artikel 2.1 i förordningen genom att vid bedömningen av om den planerade koncentrationen var förenlig med den gemensamma marknaden inte beakta förekomsten och verkan av artikel 3.9 i privatiseringsavtalet ⁽²⁾, vilken utgör ett rättsligt hinder för inträde på marknaden i den mening som avses i artikel 2.1 b i förordningen om företagskoncentrationer. Vidare har kommissionen gjort en oriktig bedömning av koncentrationen på den polska bankmarknaden och även oriktigt bedömt följderna av den planerade koncentrationen för konkurrensen på marknaden för investeringsfonder samt för några relevanta marknader inom den polska banksektorn.

— Åsidosättande av artikel 6.1 i förordningen om företagskoncentrationer, eftersom den planerade koncentrationen borde ha föranlett allvarliga tvivel hos kommissionen beträffande dess förenlighet med den gemensamma marknaden och kommissionen därför borde ha inlett ett förfarande, det vill säga det andra skedet i prövningen, som avser huruvida den planerade transaktionen omfattas av förordningen om företagskoncentrationer.

— Åsidosättande av artikel 11 i förordningen om företagskoncentrationer, av artikel 5 i tillämpningsförordningen ⁽³⁾ samt av principen om god förvaltningssed. Sökanden anser att anmälan av koncentrationen samt vad de berörda parterna har anfört inte utgör fullständiga uppgifter, eftersom det inte förekommer några uppgifter angående villkoren i privatiseringsavtalet och särskilt angående artikel 3 i detta avtal. Dessa uppgifter har således inte alls beaktats av kommissionen.

— Åsidosättande av den samarbetskyllighet som följer av artikel 10 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, eftersom Republiken Polens intressen, vilka erhåller skydd med stöd av artikel 21.4 i förordningen om företagskoncentrationer, inte beaktades innan beslutet antogs. Innan beslutet att förklara koncentrationen förenlig med den gemensamma marknaden antogs, borde kommissionen ha vidtagit åtgärder för att samla in fullständiga uppgifter om samtliga medlemsstaters legitima intressen, vilket i ännu högre grad gäller i detta fall med hänsyn till att kommissionen när den bevakade den polska bankmarknaden före Republiken Polens anslutning till Europeiska unionen hade tillfälle att bekanta sig med denna marknadsstruktur. Kommissionen måste således ha varit medveten om att den polska regeringen hade ett legitimt allmänt

intresse av att säkerställa tillämpningen och genomförandet av monopolupplösnings- och privatiseringsstrategier.

— Åsidosättande av artikel 253 EG och skyldigheten att motivera beslutet på ett adekvat sätt, vilket får till följd att tolkningen och prövningen av om kommissionen har gjort en korrekt rättstillämpning försvåras.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EEG) nr 4064/89 av den 21 december 1989 om kontroll av företagskoncentrationer (EGT L 395, s. 1).

⁽²⁾ Avtal som ingåtts den 23 juni 1999 mellan Republiken Polen genom finansministeriet och Unicredito Italiano SpA och Allianz AG angående försäljningen av aktier i Bank Polska Kasa Opieki Spółka Akcyjna – Grupa Pekao S.A.

⁽³⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 802/2004 av den 7 april 2004 om tillämpning av rådets förordning (EG) nr 139/2004 om kontroll av företagskoncentrationer (EUT L 133, s. 1).

Talan väckt den 21 februari 2006 – Fardem Packaging mot Europeiska gemenskapernas kommission

(mål T-51/06)

(2006/C 96/34)

Rättegångsspråk: nederländska

Parter

Sökande: Fardem Packaging (Edam, Nederländerna) (ombud: advokaten F. J. Leeftang)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara det beslut som riktats till Fardem helt eller delvis,
- sätta ned de böter som påförts Fardem, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden yrkar att domstolen skall ompröva kommissionens beslut av den 30 november 2005 om ett förfarande i enlighet med artikel 81 i EG-fördraget (ärende KOMP/F/38.354 – industri). I beslutet utpekades sökanden som huvudansvarig för att ha deltagit i en kartell och dömdes till böter.

Sökanden gör gällande att artikel 81 EG, artikel 253 EG och artikel 23.2 i förordning 1/2003 har åsidosatts. Även försiktighetsprincipen, motiveringsskyldigheten och likhetsprincipen har åsidosatts.

Sökande påpekar inledningsvis att svaranden har missuppfattat sökandens svar med avseende på sökandens politik före och efter år 1997. Sökanden förnekar inte att ha deltagit i kartellen, men understryker att sökanden före år 1997 var helt beroende av sitt dåvarande moderbolag. Sökanden blev emellertid oberoende av det tidigare moderbolaget år 1997 och har därefter succesivt märkbart ändrat sitt agerande.

Sökanden hävdar dessutom att kommissionen har felvärdert de faktiska omständigheterna i frågan om sökandens medverkan i grupperna "Valveplast", "Benelux" och "Teppema" liksom kommissionen har felvärdert sökandens medverkan i grupperna "Belgie" och "Blokzakken". Enligt sökanden har kommissionen dragit ett antal slutsatser som i flera fall måste betecknas som vårdslösa. Sökanden påpekar även att kommissionen inte har beaktat att grupperna "Belgie" och "Blokzakken" upplöstes redan år 1997.

Kommissionen har vidare felvärdert de faktiska omständigheterna vid avgränsningen av den geografiska marknaden. Sökanden påpekar härvid att sökanden inte har någon omsättning i Spanien och endast en begränsad omsättning i Frankrike.

Sökanden kritiserar även kommissionen för att inte ha gett sökanden en förmånlig behandling och för att ha åberopat omständigheter som enligt sökanden borde ha ansetts som förmildrande omständigheter.

Sökanden bestrider med avseende på böternas grundbelopp att de individuella marknadsandelarna har fastställts på grundval av viss omsättning i stället för på grundval av vikt, att olika kategorier behandlats olika på grundval av marknadsandelar som dessutom är felaktig samt att böternas grundbelopp har kopplats till varje fastställd kategori.

Sökanden påpekar avslutningsvis att kommissionens beslut att sökanden och Kendrion N.V. utgör en ekonomisk enhet är felaktigt. Kendrion har till följd av beslutet påförts böter för sökandens felaktiga beteende.

Talan väckt den 21 februari 2006 – Harry's Morato mot harmoniseringsbyrån

(mål T-52/06)

(2006/C 96/35)

Ansökan är avfattad på italienska

Parter

Sökande: Harry's Morato SpA (Altavilla Vicentina, Italien) (ombud: advokaterna Niccoló Ferretti, Giovanni Casucci, Fabio Trevisan)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: Ferrero OhG mbH

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ändra första överklagandenämndens beslut R 600/2005-1 av den 16 december 2005,
- förplikta harmoniseringsbyrån att omedelbart registrera varumärket "Morato" i enlighet med ansökan om registrering nr 1 849 439 med där angivna begränsningar, eftersom det saknar faktiska subjektiva hinder och det inte är oförenligt med märket "MORATO" samt förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsmärke: Sökanden

Sökt *gemenskapsvarumärke*: Figurmärket "Morato" (ansökan om registrering nr 1 849 439) för varor som ingår i klass 30.

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Ferrero OhG mbH

Varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering: det tyska varumärket "MORETTO" (nr 39.707.273) för varor som ingår i klass 30.

Invändningsenhetens beslut: Invändningen bifalles och ansökan om registrering avslås.

Överklagandenämndens beslut: Överklagandet ogillas.

Grunder: Rättigheten till varumärket "MORETTO" har upphävts eftersom det inte har varit i bruk och artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 40/94 har tillämpats felaktigt (risk för förväxling).

Talan väckt den 22 februari 2006 – Kendrion mot kommissionen

(mål T-54/06)

(2006/C 96/36)

Rättegångsspråk: nederländska

Parter

Sökande: Kendrion N.V. (Zeist (Nederländerna)) (ombud: advokaterna P. Glazener och C.C. Meijer)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- helt eller delvis ogiltigförklara det beslut som bland annat riktade sig till sökanden,
- ogiltigförklara beslutet att ålägga sökanden böter eller nedsätta bötesbeloppet,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden bestrider kommissionens beslut av den 30 november 2005 inom ramen för ett förfarande med stöd av artikel 81 i EG-fördraget (ärende nr COMP/E/38.354 – industrisäckar), genom vilket det konstateras att sökanden har åsidosatt konkurrensreglerna och sökanden åläggs att betala böter.

Till stöd för sin talan anför sökanden att artiklarna 81 EG och 253 EG, samt artikel 15.2 i förordning nr 1/2003 har åsidosatts eftersom beslutets slut inte överensstämmer med beslutets skäl. Trots att det i skälen i det omtvistade beslutet inte anges att sökanden själv har deltagit i överträdelsen anges det i slutet att sökanden har åsidosatt artikel 81 EG.

Sökanden anför att artiklarna 81 EG och 253 EG, samt artikel 23.2 i förordning nr 1/2003 har åsidosatts genom att kommissionen felaktigt har antagit att sökanden och Fardem Packaging B.V. utgör en ekonomisk enhet, med följderna att sökanden felaktigt ålagts att betala böter på grund av en överträdelse som begåtts av Fardem Packaging.

Enligt sökanden har kommissionen också åsidosatt artiklarna 81 EG och 253 EG, artikel 23.2 i förordning nr 1/2003 och allmänna rättsprinciper, inklusive omsorgsprincipen, förbudet mot godtycklighet, likabehandlingsprincipen och proportionalitetsprincipen.

Sökanden anför att kommissionen har hållit sökanden ansvarig för en överträdelse som begåtts av Fardem Packaging, vilket utgör en avvikelse från andra beslut från kommissionen där moderbolaget inte har gjorts ansvarigt. Dessutom ålades sökanden i egenskap av moderbolag högre böter än det dotterbolag som begått överträdelsen. Vidare har sökanden behandlats annorlunda än andra moderbolag som ges huvudansvaret för överträdelser som begåtts av ett dotterbolag. De böter som sökanden har ålagts utgör också ett åsidosättande av proportionalitetsprincipen och omsorgsprincipen.

Slutligen gör sökanden gällande att riktlinjerna för beräkning av böter har åsidosatts, särskilt på grund av att artikel 5 b i dessa riktlinjer inte har tillämpats. Sökanden anför att kommissionen inte har tagit hänsyn till företagets egna kännetecken.

Talan väckt den 22 februari 2006 – RKW mot kommissionen

(mål T-55/06)

(2006/C 96/37)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: RKW AG (Worms, Tyskland) (ombud: advokaten H.-J. Hellmann)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara svarandens beslut av den 30 november 2005 inom ramen för ett förfarande med stöd av artikel 81 i EG-fördraget (ärende nr K(2005) 4634 slutlig, COMP/F/38.354 – Industrisäckar, som delgavs sökanden den 14 december 2005, i den del det avser sökanden,

alternativt, nedsätta de böter som sökanden ålagts,

- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden har väckt talan mot kommissionens beslut nr K(2005) 4634, av den 30 november 2005, i ärende COMP/F/38.354 – Industrisäckar. I det omtvistade beslutet ålades sökanden böter på grund av att sökanden har åsidosatt artikel 81 EG, genom att, enligt kommissionen, ingå avtal och delta i samordnade förfaranden på marknaderna för industrisäckar i Belgien, Tyskland, Spanien, Frankrike, Luxemburg och Nederländerna.

Sökanden gör till stöd för sin talan gällande att legalitetsprincipen har åsidosatts i det omtvistade beslutet. Svarandens praxis avseende böter omfattas inte av behörigheten enligt artikel 15.2 i förordning nr 17/1962⁽¹⁾ eller artikel 23 i förordning nr 1/2003⁽²⁾. Sökanden gör i detta hänseende även gällande att åsidosättande av principen om likabehandling och proportionalitetsprincipen.

Sökanden gör även gällande att artikel 15.2 i förordning nr 17/1962 och riktlinjerna för åläggande av böter har tillämpats felaktigt. Närmare bestämt är bevisföringen och bevisvärderingen avseende sökanden felaktiga. Dessutom är sanktionsåtgärderna avseende sökanden oproportionerliga med beaktande av hittillsvarande administrativ praxis. Vad gäller böternas grundbelopp som fastställts med hänsyn till överträdelsens allvar gör sökanden gällande att den inte behandlats på samma sätt som det omtvistade beslutets övriga adressater. Vidare gör sökanden gällande att kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning vid bedömningen av överträdelsens varaktighet och när den inte beaktade förmildrande omständigheter. Sökanden anför slutligen att artikel 15.2 i förordning nr 17/1962 även har åsidosatts genom att bötesbe-

loppet beräknades på ett felaktigt sätt med avseende på meddelandet avseende icke åläggande eller nedsättning av böter.

⁽¹⁾ Förordning nr 17 Första förordningen om tillämpning av fördragets artiklar 85 och 86 (EGT L 13, 21.12.1962, s. 204; svensk specialutgåva, område 8, volym 1, s. 8).

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 och 82 i fördraget (EUT L 1, s. 1)

Talan väckt den 17 februari 2006 – Frankrike mot kommissionen

(mål T-56/06)

(2006/C 96/38)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Republiken Frankrike (Paris, Frankrike) (ombud: G. de Bergues och S. Ramet, båda i egenskap av ombud)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- i första hand ogiltigförklara det ifrågasatta beslutet i sin helhet,
- i andra hand ogiltigförklara artikel 5 i nämnda beslut, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Genom beslut av den 30 juni 1997, antaget på kommissionens förslag och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i direktiv 92/81/EEG⁽¹⁾, tillät rådet medlemsstaterna att tillämpa eller fortsätta tillämpa gällande befrielse från och nedsättning av vissa punktskatter på vissa mineraloljor för särskilda ändamål. I fyra därpå följande beslut förlängde rådet detta tillstånd. Den senaste tillståndsperioden löper ut den 31 december 2006. Frankrike har rätt att tillämpa dessa nedsatta skattesatser eller skattebefrielser på tjock eldningsolja som används som bränsle för produktionen av aluminiumoxid i Gardanne-regionen.

I en skrivelse av den 30 oktober 2001 underrättade kommissionen Frankrike att den beslutat att inleda det förfarande som avses i artikel 88.2 i EG-fördraget avseende punktskattebefrielsen för mineraloljor som används som bränsle för produktion av aluminiumoxid i Gardanne-regionen ⁽¹⁾. Till följd av detta förfarande fattade kommissionen den 7 december 2005 det ifrågasatta beslutet ⁽²⁾ enligt vilket befrielsen från punktskatt på mineraloljor som används som bränsle för produktion av aluminiumoxid i Gardanne-regionen, Shannon-regionen och på Sardinien, som genomförs av Frankrike, Irland respektive Italien, utgör statligt stöd enligt artikel 87.1 EG som är delvis oförenligt med den gemensamma marknaden. Kommissionen uppmanade sålunda de berörda medlemsstaterna att återkräva det nämnda stödet.

Genom förevarande talan yrkar Republiken Frankrike att beslutet skall ogiltigförklaras i de delar som avser den skattebefrielse som Frankrike har beviljat Gardanne-regionen.

Till stöd för sin talan åberopar Republiken Frankrike flera grunder varav den första avser åsidosättande av begreppet statligt stöd i den mening som avses artikel 87.1 EG. Republiken Frankrike gör gällande att kommissionen har gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den har funnit att det föreligger ett statligt stöd, eftersom inte samtliga rekvisit som enligt Altmark-målet ⁽³⁾ krävs för att statligt stöd skall föreligga är uppfyllda, särskilt inte rekvisiten för att det skall finnas en skadlig inverkan på konkurrensen eller en snedvridande effekt på den inre marknaden. Republiken Frankrike hävdar att kommissionen inte kan å ena sidan föreslå rådet att med stöd av direktiv 92/81/EEG fatta beslut om tillåtelse av skattebefrielse från punktskatt och inte motsätta sig en förlängning av tillståndsperioden, å andra sidan finna att den nämnda skattebefrielsen utgör statligt stöd som är oförenligt med den gemensamma marknaden.

Den andra grund som åberopats av sökanden avser bristande motivering i det att det omtvistade beslutet innehåller en motsägelse i kommissionens resonemang avseende fastställandet av en skadlig inverkan på konkurrensen.

I den tredje grunden, vilken görs gällande subsidiärt, gör Republiken Frankrike gällande att kravet på återbetalning i artikel 5 i det omtvistade beslutet strider mot principen om skydd för berättigade förväntningar, rättsäkerhetsprincipen och principen om iakttagandet av rimlig tidsfrist. Republiken Frankrike hävdar att de som beviljats skattebefrielse har rätt att dra fördel av rättsäkerhetsprincipen och principen om skydd för berättigade förväntningar fram till tidpunkten för antagandet av det ifrågasatta beslutet och inte, som kommissionen gör gällande, fram till tidpunkten för offentliggörandet av beslutet att inleda det formella granskningsförfarandet. Sökanden gör likaledes gällande att även kommissionens överksamhet under en tid av fyra år, mellan beslutet om att inleda förfarandet och det slutliga beslutet, utgör ett åsidosättande av principen om skydd för

berättigade förväntningar, rättsäkerhetsprincipen och principen om iakttagandet av rimlig tidsfrist.

⁽¹⁾ Rådets direktiv av den 19 oktober 1992 om harmonisering av strukturerna för punktskatter på mineraloljor.

⁽²⁾ Offentliggjord i EGT C 30, 2.2.2002.

⁽³⁾ Beslut K (2005) 4436 Slutlig, statligt stöd nr C 78-79-80/2001.

⁽⁴⁾ Domstolens dom av den 24 juli 2004 i mål C-280/00, Altmark trans, REG 2004, s. I-7747.

Talan väckt den 17 februari 2006 – Marly mot harmoniseringsbyrån

(mål T-57/06)

(2006/C 96/39)

Ansökan är avfattad på franska

Parter

Sökande: Marly SA (Bryssel, Belgien) (ombud: advokaten B. Mouffe)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: Erdal Gesellschaft m.b.H. (Hallein, Österrike)

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara harmoniseringsbyråns beslut att godta den invändning som framstälts av innehavaren av ordmärket TOFIX, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna, inbegripet de nödvändiga kostnader som sökanden haft för förfarandet vid överklagandenämnden och som anges i ovannämnda beslut.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsmärke: Marly SA

Sökt gemenskapsvarumärke: Figurmärket TOPIX för varor i klass 3 (ansökan nr 2 326 072)

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Erdal Gesellschaft m.b.H.

Varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering: Det internationella ordmärket TOFIX för varor i klasserna 3 och 4

Invärdningsenhetens beslut: Invändningen godtogs för alla varor

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet

Grunder: Åsidosättande av artikel 8.1 b i rådets förordning nr 40/94, eftersom de omtvistade varumärkena skiljer sig åt i visuellt och begreppsmässigt hänseende och det finns en mycket stor skillnad mellan de varor som avses med de två varumärkena.

Talan väckt den 22 februari 2006 – HALTE mot kommissionen

(mål T-58/06)

(2006/C 96/40)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Honorable Association de Logisticiens et de Transporteurs Européens – HALTE (Neuilly-sur-Seine, Frankrike) (ombud: advokaten J.-L. Lesquins)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- i enlighet med artikel 232 EG-fördraget fastställa att kommissionen har underlåtit att uppfylla sin skyldighet att vidta åtgärder, genom att inte fatta de beslut som den är skyldig att fatta enligt artiklarna 87 och 88 i samma fördrag,
- förplikta kommissionen att vidta nödvändiga åtgärder för att följa domen fullt ut, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

En förening av bolag inom bud-, transport- och logistiksektorn yrkar att förstainstansrätten skall fastställa att kommissionen har förhållit sig passiv genom att underlåta att i vederbörlig ordning inleda ett sådant formellt förfarande som avses i artikel 88 EG och skjuta upp utbetalningen, såsom sökanden har yrkat i ett klagomål mot det omstruktureringsstöd som SNCF, ett offentligt bolag som till 100 procent ägs av franska staten, beviljat varustransportföreningen SCS SERNAM.

Till stöd för sin passivitetstalan åberopar sökanden argument som kan sammanställas i två grunder.

Under den första grunden görs gällande att artikel 88.2 i EG-fördraget har åsidosatts. Sökanden gör gällande att det faktum att det dröjde över sex månader från det att föreningen lämnade in sitt första klagomål, trots att kommissionen kände till innehållet i akten efter de beslut som den antagit och vars åsidosättande är föremål för klagomål, utgör tecken på de allvarliga svårigheter som kommissionen stötte på vid bedömningen av huruvida det aktuella stödet var förenligt med den gemensamma marknaden. Sökanden anser därför att kommissionen är skyldig att inleda ett formellt granskningsförfarande av de stöd som är föremål för klagomål. Vidare påstår sökanden att det faktum att de franska myndigheterna eventuellt har underlåtit att anmäla stödet inte påverkar kommissionens skyldighet att agera skyndsamt och att det faktum att den är skyldig att genomföra sin undersökningsplikt så fort den förfogar över uppgifter över de statliga åtgärder som skulle kunna strida mot principerna för en gemensam marknad och i synnerhet inom ramen för ett klagomål över att dess tidigare beslut om fastställande av villkoren för ett statligt stöds förenlighet med den gemensamma marknaden har åsidosatts⁽¹⁾.

Under den andra grunden görs gällande att artikel 11 i rådets förordning nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget (nu artikel 88 EG)⁽²⁾. Sökanden påstår att kommissionen borde ha fattat beslut om att skjuta upp utbetalningen av stödet med hänsyn till att kravet på skyndsamt var uppfyllt.

⁽¹⁾ Det handlar om kommissionens beslut av den 20 oktober 2004 om det statliga stöd Frankrike delvis genomfört till förmån för företaget Sernam (delgivet med nr K(2004) 3940 slutlig).

⁽²⁾ EGT L 83, s. 1, som genomförs genom kommissionens förordning (EG) nr 794/2004 av den 21 april 2004 (EUT L 182, s. 2).

Talan väckt den 16 februari 2006 – Republiken Italien mot kommissionen

(mål T-60/06)

(2006/C 96/41)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Republiken Italien (ombud: Giacomo Aiello, Avvocato della Stato)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut K (2005) 4436 av den 7 december 2005 slutlig och förplikta svaranden att ersätta samtliga rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Sökanden vänder sig mot kommissionens beslut K (2005) 4436 slutlig av den 7 december 2005 om befrielse från punktskatt på mineraloljor som används som bränsle vid aluminiumoxidproduktion i regionen Gardanne, i regionen Shannon och på Sardinien, som Republiken Frankrike, Irland respektive Republiken Italien genomfört.

För sökandens del innebar detta beslut

- att befrielsen i fråga inte anses ha allmän räckvidd utan är riktad för att gynna vissa företag till följd av aluminiumoxidmarknadens egenartade struktur,
- att det är fråga om nya, olagliga stöd som inte anmälts i rätt tid, och att de kan betecknas som delvis befintliga fram till den 29 maj 1998, och
- att nämnda stöd fram till den 31 oktober 2003 inte var förenliga med reglerna om statligt stöd till följd av miljöskyddshänsyn.

Till stöd för sina yrkanden gör sökanden gällande följande:

- Den befrielse från punktskatten som föreskrivs i de italienska bestämmelserna är inte av selektiv art utan omfattar alla företag som använder mineraloljor vid tillverkning av aluminiumoxid. Att det i Italien bara finns en enda anläggning där sådana oljor används i tillverkningsprocessen är en

rent faktisk omständighet som inte kan påverka bestämmelsens uppenbart allmänna räckvidd.

- Stöden i fråga skall anses vara förenliga med artikel 1 b ii i förordning (EG) nr 659/1999 i den mån den italienska staten fått rådets godkännande att bibehålla den omtvistade skattebefrielsen.
- Skattebefrielsen i fråga var direkt knuten till genomförandet av miljöskyddsåtgärder, såsom framgår av den italienska regeringens genomförandebestämmelser liksom av de avtal som bolaget Eurallumina ingått med regionen Sardinien och miljöministeriet.
- Befrielsen skall anses främja den ekonomiska utvecklingen i regionen Sardinien.
- Enligt den italienska regeringen förelåg det efter att direktiv 2003/96/EG trätt i kraft inte längre någon skyldighet att anmäla skatteförmånen i fråga, då den omtvistade punktskattens giltighet fram till den 31 december 2006 uttryckligen regleras i artikel 18 i detta direktiv jämförd med dess bilaga 2. De klandrade bestämmelserna har för övrigt motsvarande innehåll som artikel 1.2 i rådets beslut 2001/224/EG.

Sökanden gör slutligen gällande att principerna om skydd för berättigade förväntningar och om att gemenskapsrättsliga bestämmelser antas vara lagenliga har åsidosatts.

Talan väckt den 23 februari 2006 – FLS Plast mot kommissionen

(mål T-64/06)

(2006/C 96/42)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: FLS Plast A/S (Köpenhamn, Danmark) (ombud: K. Lasok, QC, och advokaten M. Thill-Tayara)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara artiklarna 1 h och 2 f i kommissionens ifrågasatta beslut nr K(2005) 4634, av den 30 november 2005, i ärende COMP/F/38.354 – Industrisäckar, i den del de är tillämpliga på sökanden,
- alternativt ändra artikel 2 f i det ifrågasatta beslutet och väsentligt sätta ned det bötesbelopp som kommissionen har ålagt FLS Plast att betala med solidariskt betalningsansvar, delvis ogiltigförklara artikel 1.1 i den del den avser sökanden samt delvis ogiltigförklara eller alternativt sätta ned de böter som har ålagts sökanden genom artikel 2,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna samt de andra kostnader och utgifter som FLS Plast har haft i samband med denna angelägenhet.

Grunder och huvudargument

Genom det ifrågasatta beslutet fann kommissionen att sökanden hade åsidosatt artikel 81 EG genom att medverka i ett system av avtal och samordnade förfaranden inom sektorn för industrisäckar av plast, som har fått effekter i Belgien, Frankrike, Tyskland, Luxemburg, Nederländerna och Spanien, och som har bestått i fastställande av priser och gemensamma prisberäkningsmodeller, uppdelning av marknader och fördelning av försäljningskvoter, fördelning av kunder, avtal och order, avgivande av samordnade anbud som svar på vissa anbudsinfordringar och utbyte av särskild information. Sökandens överträdelse är knuten till ett annat företags, Trioplast Wittenheim SA (nedan kallat TW), agerande, vilket befanns ha medverkat i kartellen i fråga. Sökanden hade ägt andelar i TW och under huvuddelen av den period för vilken sökanden hållits ansvarig var TW dess helägda dotterbolag. TW ålades böter och sökanden hölls solidariskt betalningsansvarig för en del av böterna.

Utan att bestrida förekomsten och varaktigheten av kartellen eller dess tidigare dotterbolags medverkan däri, hävdar sökanden att kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning vid fastställandet av det bötesbelopp som sökanden har ålagts att betala. Sökanden framhåller att det är uppenbart att den del av de böter som TW ålagts att betala för vilken sökanden gjordes betalningsansvarig, är oproportionerlig i förhållande till den period under vilken sökanden ägde andelar i TW.

Sökanden hävdar vidare att det ifrågasatta beslutet åsidosätter icke-diskrimineringsprincipen och proportionalitetsprincipen genom att både sökanden och dess moderbolag hölls ansvariga för TW:s agerande, fastän kommissionen beslutade att inte rikta det ifrågasatta beslutet till mellanliggande holdingbolag och inte heller gjorde det utom i fråga om sökanden.

Sökanden hävdar också att den inte var medveten om TW:s rättsstridiga beteende, inte utövade något inflytande över dess ledning och inte heller utgjorde en del av det företag (TW) som deltagit i de överträdelser som avses i det ifrågasatta beslutet, varför det ifrågasatta beslutet är rättsstridigt och skall ogiltigförklaras.

Alternativt yrkar sökanden att förstainstansrätten skall utöva sin obegränsade behörighet och sätta ned bötesbeloppet. I detta sammanhang framhåller sökanden att de böter som ålagts TW var alltför höga, eftersom tidigare praxis samt överträdelsens svårighetsgrad inte rättfärdigar grundbeloppets storlek. Vidare framhåller sökanden att kommissionen har gjort en felaktig bedömning av varaktigheten av TW:s överträdelse och underlåtit att beakta huruvida de böter som ålagts TW och sökanden är förenliga med regeln om ett tak vid 10 procent.

I fråga om de böter som ålagts sökanden, hävdar denna också att de är oproportionerligt höga med hänsyn till avsaknaden av avskräckande effekt, överträdelsens varaktighet och dess intensitet. Vidare gör sökanden gällande att kommissionen har gjort sig skyldig till ett fel genom att underlåta att minska sökandens ansvar i enlighet med meddelandet om samarbete, särskilt genom att underlåta att låta nedsättningen på 30 procent som medgivits TW inverka på sökandens ansvar och genom att vägra att medge sökanden en nedsättning. Slutligen åberopar sökanden ett åsidosättande av principen om *ne bis in idem* och principen enligt vilken sanktionsåtgärder skall stå i samband med de specifika omständigheterna för varje sökande. I detta sammanhang framhåller sökanden att fastän den var TW:s moderbolag under endast 35 procent av den period som den senare var involverad i kartellen, har den hållits ansvarig att betala 87,5 procent av TW:s böter.

Talan väckt den 24 februari 2006 – FLSmidth mot kommissionen

(mål T-65/06)

(2006/C 96/43)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: FLSmidth & Co A/S (Valby, Danmark) (ombud: advokaten J.-E. Svensson)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- i första hand ogiltigförklara kommissionens beslut nr K(2005) 4634 av den 30 november 2005 om ett förfarande enligt 81 EG i ärende COMP/E/38.354 – Industrisäckar, i den del det berör sökanden,
- i andra hand fastställa det bötesbelopp som sökanden enligt artikel 2 i ovannämnda beslut är solidariskt ansvarig för att betala till 0 euro, i den del det berör sökanden,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Genom det ifrågasatta beslutet fann kommissionen att sökanden hade åsidosatt artikel 81 EG genom att medverka i ett system av avtal och samordnade förfaranden inom sektorn för industrisäckar av plast, som har fått effekter i Belgien, Frankrike, Tyskland, Luxemburg, Nederländerna och Spanien, och som har bestått i fastställande av priser och gemensamma prisberäkningsmodeller, uppdelning av marknader och fördelning av försäljningskvoter, fördelning av kunder, avtal och order, avgivande av samordnade anbud som svar på vissa anbudsinfordringar och utbyte av särskild information.

Sökandens överträdelse är knuten till ett annat företags, Trioplast Wittenheim SA (nedan kallat TW), agerande, vilket befanns ha medverkat i kartellen i fråga. Ett annat företag, FLS Plast, för vilket sökanden var holdingbolag, hade ägt andelar i TW och, under huvuddelen av den period för vilken sökanden hållits ansvarig, var TW FLS Plasts helägda dotterbolag. TW ålades böter, och sökanden och FLS Plast gjordes solidariskt betalningsansvariga för en del av böterna.

Till stöd för sin talan hävdar sökanden först av allt att kommissionen inte på ett riktigt sätt har tillämpat kriterierna för att ett moderbolag skall vara ansvarigt, eftersom den inte har visat att det förelåg omständigheter beträffande sökanden vilka stödjer en presumtion för att sökanden hade ett moderbolags inflytande över TW. Sökanden hävdar också att kommissionen i varje fall inte har tillämpat de korrekta rättsliga kriterierna, eftersom mer strikta kriterier är tillämpliga i en situation som den förevarande, där TW enligt kommissionen inledde sin medverkan i kartellen långt innan det förvärvades av sökandens dotterbolag och fortsatte att medverka efter överlåtelsen. I varje fall anser sökanden att den har visat att TW självständigt beslutade om dess beteende på marknaden och inte följde instruktioner som gavs av sökanden.

Sökanden hävdar också att det är diskriminerande, oproportionerligt och godtyckligt att tillskriva sökanden ansvar för överträdelsen, eftersom ansvar inte har tillskrivits det operativa dotterbolaget, moderbolaget och moderbolagets moderbolag

inom någon av de andra koncernerna som omfattas av beslutet, vilket har skett i fallet med TW och sökanden. Trots att TW tidigare tillhörde en annan koncern, har kommissionen inte tillskrivit någon annan medlem av denna koncern ansvar för TW:s medverkan i kartellen. Slutligen är ansvaret som tillskrivits sökanden oproportionerligt, eftersom sökanden har hållits ansvarig för 85,7 procent av det bötesbelopp som ålagts TW fastän den endast ägde aktier i bolaget under 8 år av de totalt 20 år som det senare antas ha varit inblandat i kartellen.

Sökanden åberopar också de senare argumenten till stöd för sitt andrahandsyrkande att det ålagda bötesbeloppet skall sättas ned. Sökanden gör vidare gällande att de ålagda böterna är orimligt höga, eftersom kommissionen har underlåtit att fastställa ett separat grundbelopp för sökanden med hänsyn tagen till att sökanden är utan skuld. Sökanden hävdar också att kommissionen har gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att inte beakta vissa förmildrande omständigheter som talar till sökandens fördel.

Slutligen hävdar sökanden att kommissionen har gjort sig skyldig till andra fall av felaktig rättstillämpning, genom att tillskriva TW ansvar för perioden år 1982 till år 1988 och ålägga den senare böter som är oproportionerliga, orimligt höga och överskrider taket på 10 procent av företagets omsättning, och genom att inte låta sökanden, som bär ett underordnat ansvar, få del av den nedsättning som beviljats den som bär huvudansvaret, TW, eller åtminstone medge en oberoende nedsättning av böterna enligt meddelandet om samarbete.

Talan väckt den 23 februari 2006 – JM Gesellschaft für industrielle Beteiligungen mot Europeiska gemenskapernas kommission

(mål T-66/06)

(2006/C 96/44)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: JM Gesellschaft für industrielle Beteiligungen mbH & Co. KGaA (Worms, Tyskland) (ombud: advokaten H.-J. Hellmann)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

— ogiltigförklara kommissionens beslut av den 30 november 2005 efter ett förfarande enligt artikel 81 i EG-fördraget (ärende K (2005) 4635 slutlig, COMP/F/38.354 – industrisäckar), som delgavs sökanden den 14 december 2005, i de delar beslutet berör sökanden,

i andra hand sätta ned de böter som sökanden ålagts att erlægga solidariskt, och

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden motsätter sig kommissionens beslut K(2005) 4634 slutlig, den 30 november 2005 i ärende COMP/F/38.354 – industrisäckar. I det överklagade beslutet ålades RKW AG Rheinische Kunststoffwerke (RKW) och sökanden att solidariskt betala böter på grund av en överträdelse av artikel 81 EG. Enligt kommissionen skall de ha deltagit i ett system av avtal och samordnade förfaranden på marknaden för industrisäckar i Belgien, Tyskland, Spanien, Frankrike, Luxemburg och Nederländerna.

Som grund för sin talan anför sökanden att det överklagade beslutet strider mot legalitetsprincipen med avseende på den administrativa åtgärden. Kommissionen har utan rättslig grund och utan lagstiftningsbemyndigande beslutat om solidarisk betalningsskyldighet för sökanden och RKW.

Sökanden motsätter sig vidare att RKW:s överträdelse skall läggas sökanden till last. De av domstolen fastställda rekvisiten för att detta skall vara möjligt är inte uppfyllda. I den delen hävdar sökanden med hänvisning till den överträdelse av RKW som lagts sökanden till last att legalitetsprincipen med avseende på den administrativa åtgärden åsidosatts, eftersom kommissionens praxis angående böter inte omfattas av lagstiftningsbemyndigandet i artikel 15.2 i förordning 17/1962⁽¹⁾. I detta avseende gör sökanden även gällande en överträdelse av likabehandlings- och proportionalitetsprincipen.

Därutöver anser sökanden att svaranden överträtt artikel 15.2 i förordning 17/1962 samt riktlinjerna för beräkningen av böterna. Särskilt bevisföringen och bevisvärderingen avseende RKW är felaktig. Därutöver har RKW med hänsyn till hittillsvarande administrativ praxis bestraffats oproportionerligt hårt. Beträffande storleken på utgångsbeloppet som fastställts med hänsyn till överträdelsens allvar klandrar sökanden ur flera olika aspekter den olika behandling som RKW utsatts för jämfört med de andra företag som det ifrågasatta beslutet var riktat till. Sökanden gör även gällande att kommissionen gjort en felaktig bedömning av hur länge överträdelsen har pågått och att

kommissionen inte tagit hänsyn till förmildrande omständigheter avseende RKW. Avslutningsvis anser sökanden att artikel 15.2 i förordning 17/1962 har överträtts avseende beräkningen av böterna för RKW i fråga om tillämpningen av meddelandet om befrielse från böter respektive nedsättning av böterna.

⁽¹⁾ Förordning nr 17 Första förordningen om tillämpning av fördragets artiklar 85 och 86 (Svensk specialutgåva område 8, volym 1, s. 8).

Talan väckt den 20 februari 2006 – Elini N. V. mot harmoniseringsbyrån

(mål T-67/06)

(2006/C 96/45)

Ansökan är avfattad på nederländska

Parter

Sökande: Elini N. V. (Antwerpen, Belgien) (ombud: advokaterna F. Cornette och S. Tilsley)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: Rolex S. A (Genève, Schweiz).

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

— ogiltigförklara det beslut som fjärde överklagandenämnden vid harmoniseringsbyrån fattade den 12 december 2005 (ärende R-725/2004-4), och

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsmärke: Elini N. V.

Sökt gemenskapsvarumärke: Figurmärket Elini för varor i klass 14 (juveler, ur, tidtagningsinstrument, ädelstenar)

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Rolex S. A.

Varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering: Figurvarumärket Elini för varor i klass 14 (registreringsnummer 1 456 102)

Invändningsenhetens beslut: Avslag på registreringsansökan

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet

Grunder: Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 40/94 har åsidosatts.

Talan väckt den 23 februari 2006 – Stempher och Koninklijke Verpakkingsindustrie Stempher mot kommissionen

(mål T-68/06)

(2006/C 96/46)

Rättegångsspråk: nederländska

Parter

Sökande: Stempher B.V. (Rijssen, Nederländerna) och Koninklijke Verpakkingsindustrie Stempher C.V. (ombud: advokaten J.K. de Pree)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandena yrkar att förstainstansrätten skall

— ogiltigförklara artiklarna 1.2, 2, 3 och 4 i kommissionens beslut av den 30 november 2005 i dess lydelse enligt kommissionens beslut av den 7 december 2005 inom ramen för ett förfarande med stöd av artikel 81 EG (ärende nr COMP/F/38.354 – industrisäckar – K(2005)4634 slutlig), åtminstone i den del det fastställs att Stempher har åsidosatt artikel 81 EG, Stempher på denna grund åläggs att betala böter, Stempher åläggs att upphöra med överträdelsen och i framtiden avhålla sig från varje handling eller agerande som avses i artikel 1, samt från varje handling eller agerande som har samma eller liknande syfte eller verkan, och beslutet är riktat till Stempher.

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökandena bestrider kommissionens beslut av den 30 november 2005 inom ramen för ett förfarande med stöd av artikel 81 i EG-fördraget (ärende nr COMP/F/38.354 – industrisäckar).

Till stöd för sin talan gör sökandena gällande att beslutet strider mot artikel 81 EG och artiklarna 7 och 23 i förordning nr 1/2003⁽¹⁾ eftersom det inte föreligger tillräckliga bevis för att sökandena har åsidosatt artikel 81 EG.

Sökandena anför vidare att beslutet strider mot artikel 25 i förordning nr 1/2003 och tidigare gällande förordning nr 2988/74⁽²⁾, eftersom kommissionen på grund av preskription saknar befogenhet att vidta åtgärder till följd av den påstådda överträdelsen.

I andra hand gör sökandena gällande att artikel 2 i det omtvistade beslutet strider mot artikel 23.3 i förordning nr 1/2003 och bötesriktlinjerna⁽³⁾. Svårighetsgraden hos den överträdelse som sökandena påstås ha gjort sig skyldiga till har bedömts felaktigt. Det var fel att kvalificera överträdelsen som mycket allvarlig. Vidare har inkorrekt faktorer och inkorrekt uppgifter beaktats vid fastställandet av bötesbeloppet. Enligt sökanden har det lett till oproportionerligt höga böter.

Sökanden anför slutligen att det omtvistade beslutet har fattats i strid mot väsentliga formföreskrifter och motiveringsprincipen eftersom ingen noggrann undersökning har ägt rum, ingen tillfredsställande beskrivning har gjorts av den överträdelse som sökandena påstås ha deltagit i och av den marknad där den påstås ha ägt rum. Enligt sökandena saknas det också en beskrivning av de omständigheter som legat till grund för bedömningen av överträdelsens svårighetsgrad.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 och 82 i fördraget (Text av betydelse för EES) (EGT L 1, s. 1).

⁽²⁾ Rådets förordning (EEG) nr 2988/74 av den 26 november 1974 om preskriptionstider i fråga om förfaranden och verkställande av påföljder enligt Europeiska ekonomiska gemenskapens transport- och konkurrensregler (EGT L 319, s. 1; svensk specialutgåva, område 8, volym 1, s. 48).

⁽³⁾ Meddelande från kommissionen – Riktlinjer för beräkning av böter som döms ut enligt artikel 15.2 i förordning nr 17 och artikel 65.5 i EKSG-fördraget (EGT C 9, s. 3).

Talan väckt den 23 februari 2006 – Aughinish Alumina Ltd mot Europeiska gemenskapernas kommission

(mål T-69/06)

(2006/C 96/47)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Aughinish Alumina Ltd (Askeaton, Irland) (ombud: advokaterna J. Handoll och C. Waterson)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 7 december 2005, registrerat under nummer C (2005) 4436 slutlig om undantag från punktskatter för mineraloljor som används som bränsle för framställning av aluminiumoxid ibland annat regionen Shannon, vilket med avseende på sökanden införlivats av Irland (C 78/2001 (ex NN/2001) – Irland),
- förplikta kommissionen att ersätta sökandens rättegångskostnader i förevarande mål.

Grunder och huvudargument

Kommissionen fastställde i det ifrågasatta beslutet att det undantag från punktskatter som Irland bland andra medlemsstater medger tjocka brännolja som användes vid framställning av aluminiumoxid fram till den 31 december 2003 utgör statligt stöd i den mening som avses i artikel 87.1 EG. Kommissionen fastslog att sådant stöd, beviljat mellan den 17 juli 1990 och den 2 februari 2002, inte skulle återkrävas till den del det var oförenligt med den gemensamma marknaden och att stöd som beviljats mellan den 3 februari 2002 och den 31 december 2003 var förenligt med den gemensamma marknaden i den mening som avses i artikel 87.1 EG, i den mån stödmottagarna betalat en avgift med åtminstone 13,01 EUR för 1 000 kilo tung brännolja. Kommissionen beslutade även att detta stöd var oförenligt med den gemensamma marknaden i den mån stödmottagarna inte betalat denna avgift och ålade bland annat Irland att vidta alla nödvändiga åtgärder för att återkräva det oförenliga stödet från förmånstagarna.

Sökanden, som är ett irländskt företag som åtnjutit det påstådda stödet, har begärt att det ifrågasatta beslutet skall ogiltigförklaras. Sökanden har till stöd för sin talan först och främst hävdats att kommissionen förfarit felaktigt, eftersom den inte behandlat allt ifrågavarande stöd som befintligt stöd i enlighet

med artikel 88.1 EG. Sökanden har härvid framställt följande tre yrkanden: Stödet var föremål för en bindande förpliktelse som ingåtts före Irlands tillträde. Stödet meddelades i januari 1983 och kommissionen började inte inleda ett förfarande förrän år 2000. Även om stödet borde anses utgöra förbjudet stöd, var det fel av kommissionen att fastställa att det endast delvis kunde anses utgöra befintligt stöd enligt artikel 15 i förordning nr 659/99⁽¹⁾.

Sökanden har vidare hävdats att principen om rättssäkerhet åsidosatts genom det ifrågasatta beslutet, eftersom det undergräver rådets beslut som fattats med stöd av artikel 93 EG och att kommissionen underlåtit att tillämpa förfarandena enligt artikel 8 i direktiv 92/81⁽²⁾ för att upphäva statligt stöd eller andra åtgärder eller att begära att relevanta bestämmelser fattade av rådet skall ogiltigförklaras.

Enligt sökanden underlät kommissionen att beakta de grundläggande kraven i artiklarna 3 EG och 157 EG för att stärka konkurrensförmågan hos industrin i gemenskapen och för att säkerställa att de nödvändiga villkoren för detta föreligger.

Sökanden har även åberopat principen om skydd för berättigade förväntningar och rättssäkerhetsprincipen. Sökanden har härvid på nytt hänvisat till att kommissionen inte vidtog någon åtgärd under 17 år efter det att stödet meddelats och att den inte invänt mot rådets beslut att förlänga undantaget fram till december 2006.

Sökanden har vidare gjort gällande att förfarandet enligt artikel 88.2 EG tog 43 månader i anspråk, vilket enligt sökanden är en överdrivet lång tid som innebär att principen om god förvaltningsledning och rättssäkerhetsprincipen åsidosatts.

Sökanden anser slutligen att kommissionen inte gjort en riktig bedömning av de relevanta marknaderna och konkurrensstrukturen på dessa, vilket fordrades med beaktande av att kommissionen tidigare medgett att konkurrensen inte var snedvriden och med beaktande av att rådet godkänt undantagen fram till den 31 december 2006.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget (EGT L 83, s. 1).

⁽²⁾ Rådets direktiv 92/81/EEG av den 19 oktober 1992 om harmonisering av strukturerna för punktskatter på mineraloljor (EGT L 316, s. 12; svensk specialutgåva, område 9, volym 2, s. 91).

Talan väckt den 28 februari 2006 – Audi mot harmoniseringsbyrån

(mål T-70/06)

(2006/C 96/48)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Audi Aktiengesellschaft (Ingolstadt, Tyskland) (ombud: O. Gillert och F. Schiwiek)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara det beslut som fattades av andra överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) den 16 december 2005 (ärende R 237/2005-2), och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökt gemenskapsvarumärke: Ordmärket "Vorsprung durch Technik" för varor och tjänster som ingår i klasserna 9, 12, 14, 16, 18, 25, 28, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43 och 45 – Varumärke nr 3 016 292

Granskarens beslut: Delvist avslag på ansökan om registrering

Överklagandenämndens beslut: Delvist avslag på överklagandet

Grunder: Åsidosättande av artikel 7.1 b i rådets förordning nr 40/94 eftersom det varumärke som registreringsansökan avser har en tillräcklig särskiljningsförmåga och det överklagade beslutet inte innehåller någon anmärkning vad gäller den berörda målgruppen.

Talan väckt den 23 februari 2006 – Groupe Gascogne mot Europeiska gemenskapernas kommission

(mål T-72/06)

(2006/C 96/49)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Groupe Gascogne (Saint-Paul-les-Dax, Frankrike) (ombud: advokaten C. Lazarus)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- i första hand ogiltigförklara artiklarna 1 k, 2 i och 4.12 i beslutet, i den del de riktar sig till Groupe Gascogne och innebär att denna påförs en ekonomisk sanktion, och ändra artikel 2 i i beslutet, i den del Sachsa påförs en ekonomisk sanktion med ett belopp som överstiger 10 procent av dess omsättning, i strid med artikel 15.2 i förordning nr 17/62 och artikel 23.2 i förordning (EG) nr 1/2003,
- i andra hand ogiltigförklara artikel 2 i i beslutet,
- eller, om ovannämnda yrkanden inte bifalls, ändra artikel 2 i i beslutet och sätta ned de böter för vilka Sachsa och Groupe Gascogne ålagts solidariskt betalningsansvar, och
- förplikta svaranden att ersätta samtliga rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Genom denna talan yrkar sökanden att kommissionens beslut K(2005)4634 slutlig av den 30 november 2005 om ett förfarande enligt artikel 81 EG (Ärende KOMP/F/38.354 – Industrisäckar) delvis skall ogiltigförklaras. Kommissionen har i beslutet slagit fast att de företag till vilka detsamma riktar sig, däribland sökanden, har åsidosatt artikel 81 EG genom att delta i avtal eller samordnade förfaranden inom sektorn för industrisäckar i Belgien, Nederländerna, Luxemburg, Tyskland, Frankrike och Spanien. Kommissionen har, i den del av beslutet som berör sökanden, förklarat att sökanden har ådragit sig solidariskt ansvar för överträdelsen, tillsammans med Sachsa Verpackum GmbH, på grund av dess egenskap av moderbolag till sistnämnda bolag. Sökanden yrkar i andra hand att endast artikel 2 i i beslutet, genom vilken sökanden påförs böter, skall ogiltigförklaras. Om ovannämnda yrkanden inte bifalls yrkar sökanden att nämnda artikel skall ändras genom att de böter som påförts sätts ned.

Till stöd för sina yrkanden åberopar sökanden tre grunder.

Genom den första grunden, som anförs i första hand, gör sökanden gällande att kommissionen har åsidosatt artikel 81.1 EG genom att felaktigt slå fast att sökanden är solidariskt ansvarig för de förfaranden som har tillämpats av Sachsa och att den är solidariskt ansvarig för betalningen av de böter som Sachsa har påförts.

Genom sin andra grund, som åberopas i andra hand, påstår sökanden att kommissionen har gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att tolka begreppet företag i den mening som avses i artikel 81 EG felaktigt. Detta innebar att kommissionen påförde sökanden böter beräknade i förhållande till Groupe Gascognes totala omsättning, trots att institutionen enligt sökanden borde ha grundat sig på Groupe Gascognes och Sachsas samlade omsättning. Kommissionen förklarade härvid inte varför Groupe Gascognes övriga dotterbolag skulle anses omfattas av "det företag" vilket var ansvarigt för de förfaranden som tillämpats av Sachsa och som ansågs vara konkurrensbegränsande i det ifrågasatta beslutet.

Genom sin tredje grund, som anförs för det fall talan inte kan bifallas på ovannämnda grunder, hävdar sökanden att kommissionen har åsidosatt proportionalitetsprincipen genom att påföra Sachsa och Groupe Gascogne orimligt höga böter solidariskt, särskilt genom att inte se till att det finns ett skäligt samband mellan den sanktion som påförts och Groupe Gascognes faktiska omsättning inom sektorn för plastsäckar.

Talan väckt den 27 februari 2006 – Bayer CropScience m.fl. mot kommissionen

(mål T-75/06)

(2006/C 96/50)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Bayer CropScience AG (Monheim am Rhein, Tyskland), Makhteshim-Agan Holding BV (Amsterdam, Nederländerna), Teko AE (Aten, Grekland) och Aragonesas Agro SA (Madrid, Spanien) (ombud: advokaterna C. Mereu och K. Van Maldegem)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandena yrkar att förstainstansrätten skall

— ogiltigförklara kommissionens beslut 2005/864/EG⁽¹⁾ av den 2 december 2005, att inte ta upp endosulfan i bilaga 1 till direktiv 91/414/EEG samt att återkalla godkännandena för de växtskyddsmedel som innehåller detta ämne, och

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

I rådets direktiv 91/414⁽²⁾ om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden ("direktivet om växtskyddsmedel") anges att medlemsstaterna skall godkänna ett medel endast om det är inskrivet i bilaga 1 till direktivet. Sökandena, som är producerer av endosulfan, yrkar ogiltigförklaring av det ifrågasatta beslutet att inte ta upp endosulfan i denna bilaga.

Till stöd för sin talan åberopar de ett antal påstådda oegentligheter under förfarandet, nämligen att utvärderingen i det ifrågasatta beslutet bygger på andra kriterier än de som anges i direktiv 91/414 och är ofullständig. De uppgifter som sökandena har tillhandahållit har vidare använts på ett selektivt sätt, nya riktlinjer och kriterier som fastställts av kommissionen har tillämpats retroaktivt efter att sökandena blivit delgivna och tillhandahållit uppgifterna och kommissionen har vägrat att råda och samråda med sökandena i samband med att kriterierna och policyn för utvärderingen ändrades.

Sökandena gör vidare från en rättslig synvinkel gällande att det ifrågasatta beslutet innebär ett åsidosättande av artikel 95.3 EG och artikel 5.1 i direktiv 91/114. De anser att kommissionen har underlåtit att iakttä sina skyldigheter enligt dessa bestämmelser, att utvärdera aktiva ämnen och ta upp dem i bilaga 1 mot bakgrund av aktuell vetenskaplig och teknisk kunskap och endast med beaktande av de krav som är uppräknade i artikel 5.

De åberopar vidare åsidosättande av ett antal av gemenskapsrättens allmänna principer, nämligen proportionalitetsprincipen, principen om berättigade förväntningar och rättssäkerhetsprincipen, skyldigheten att utföra en omsorgsfull och oberoende bedömning, rätten till en opartisk rättegång (rätten till försvar och rätten till en rättvis rättegång), kravet på kompetens och självständighet vid utfärdandet av vetenskapliga utlåtanden, principen om likabehandling, principen att allmänna bestämmelser måste vika för *lex specialis* och slutligen estoppel-principen.

⁽¹⁾ EUT L 317, 3.12.2005, s. 25

⁽²⁾ EGT L 230, 19.08.1991, s. 1

Talan väckt den 1 mars 2006 – Republiken Italien mot kommissionen

(mål T-77/06)

(2006/C 96/51)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Republiken Italien (ombud: Paolo Gentili, Avvocato dello Stato)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara kommissionens meddelande nr 14012 av den 19 december 2005 angående programmet POR Sicilien N. begäran om betalning 2005 3489, i vilket anges att ”villkoren i kommissionsledamoten Barniers skrivelse av den 29 juli 2003 skall iakttas beträffande tillåtligheten av de tilldelade förskotten enligt reglerna om statligt stöd”,
- ogiltigförklara kommissionens meddelande nr 14134 av den 21 december 2005 angående programmet POR Sicilien N. begäran om betalning SYSFIN 2005 3554, i vilket anges att ”villkoren i kommissionsledamoten Barniers skrivelse av den 29 juli 2003 skall iakttas beträffande tillåtligheten av de tilldelade förskotten enligt reglerna om statligt stöd”,
- ogiltigförklara kommissionens meddelande nr 765 av den 25 januari 2006 angående programmet PON vetenskaplig forskning, teknisk utveckling och högre utbildning, begäran om betalning 2005 3784, i vilket anges att ”villkoren i kommissionsledamoten Barniers skrivelse av den 29 juli 2003 skall iakttas beträffande tillåtligheten av de tilldelade förskotten enligt reglerna om statligt stöd”,
- ogiltigförklara kommissionens meddelande nr 1459 av den 13 februari 2006 angående programmet POR Sicilien N. begäran om betalning SYSFIN 2006 0029, i vilket anges att ”villkoren i kommissionsledamoten Barniers skrivelse av den 29 juli 2003 skall iakttas beträffande tillåtligheten av de tilldelade förskotten enligt reglerna om statligt stöd”, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Grunderna och huvudargumenten är de som åberopats i mål T-345/04, Italien mot kommissionen ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EUT C 262, 23.10.2004, s. 55.

Talan väckt den 23 februari 2006 – Sachsa Verpackung mot kommissionen

(mål T-79/06)

(2006/C 96/52)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Sachsa Verpackung (Wieda, Tyskland) (ombud: F. Puel och L. François-Martin, avocats)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara artiklarna 1(k), 2 (i) och 4 (21) i beslutet,
- i andra hand ändra artikel 2 (i) i beslutet och nedsätta bötesbeloppet,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden yrkar genom denna talan att förstainstansrätten skall ogiltigförklara kommissionens beslut K(2005)4634 slutlig av den 30 november 2005, om ett förfarande i enlighet med artikel 81 EG (ärende COMP/F/38.354 – Industrisäckar), i vilket kommissionen har beslutat att de företag som till vilka beslutet är riktat, däribland sökanden, har åsidosatt artikel 81 EG genom att delta i avtal eller samordnade förfaranden inom industrisäckssektorn i Belgien, Nederländerna, Luxemburg, Tyskland, Frankrike och Spanien. Kommissionen har, i den del av beslutet som berör sökanden, konstaterat att sökanden har deltagit i en enda fortlöpande överträdelse och utdömt böter.

Sökanden har anfört tre grunder för sitt förstahandsyrkande.

Sökanden har i sin första grund gjort gällande att kommissionen har gjort sig skyldig till uppenbart oriktig bedömning vad gäller i vilken omfattning som sökanden har deltagit i kartellen genom att anse att denne har deltagit aktivt vad gäller att bestämma allmänna kvoter, fördela kunder och fastställa priser.

Den andra grunden rör bristande motivering genom att kommissionen inte har gett en fullödig motivering varför den anser att sökanden har deltagit i Tysklandsgruppen inom kartellen.

Sökanden har i sin tredje grund gjort gällande att kommissionen har åsidosatt artikel 23.2 i förordning (EG) nr 1/2003⁽¹⁾ och artikel 15 i förordning nr 17/62⁽²⁾ genom att den, enligt sökanden, felaktigt har ansett att sökanden inte utgjorde ett självständigt företag och även felaktigt beslutat att Gascogne-koncernen, vilken är sökandens moderbolag, skall vara solidariskt betalningsansvarig för böterna tillsammans med sökanden. Sökanden hävdar även att kommissionen har gjort ett fel när den bestämde vilken andel av bötesbeloppet som sökanden

skall stå för, för den tid som sökanden deltog i överträdelsen, varvid denna andel kom att överstiga maximibeloppet om 10 procent av sökandens omsättning.

Sökanden har till stöd för sitt andrahandsyrkande hävdat att kommissionen inte har gjort en korrekt bedömning av bötesbeloppet och därmed åsidosatt proportionalitetsprincipen genom en felaktig bedömning av överträdelsens allvar och varaktighet, eftersom den inte har beaktat förmildrande omständigheter och att sökanden har samarbetat i enlighet med meddelandet om samarbete⁽³⁾.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 och 82 i fördraget (EGT L 1, s. 1)

⁽²⁾ Rådets förordning nr 17 av den 6 februari 1962, första förordningen om tillämpning av fördragets artiklar [81] och [82] (EGT 13, 1962, s. 204; svensk specialutgåva, område 8, volym 1, s. 8)

⁽³⁾ Kommissionens meddelande om immunitet mot böter och nedsättning av böter i kartellärenden (EGT C 45, 2002, s. 3)

EUROPEISKA UNIONENS PERSONALDOMSTOL

Talan väckt den 13 december 2005 – Gesner mot harmoniseringsbyrån

(mål F-119/05)

(2006/C 96/53)

(Rättegångsspråk: spanska)

Parter

Sökande: Charlotte Gesner (Kildedalsvej, Danmark) (ombud: advokaterna J. Vazquez Vazquez och C. Amo Quiñones)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Sökanden yrkar att personaldomstolen skall

- ogiltigförklara beslutet som byrån för harmonisering inom den inre marknaden (harmoniseringsbyrån) har fattat den 2 september 2005 att avslå sökandens klagomål av den 10 maj 2005 avseende harmoniseringsbyråns beslut av den 21 april 2005 i vilket sökandens ansökan om tillsättande av en invaliditetskommitté avsågs, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden, som var tillfälligt anställd vid harmoniseringsbyrån fram till den 15 april 2005, lider sedan år 2003 av diskbråck och olika sjukdomstillstånd i ryggraden. Trots att sökanden genomgick operationer och olika medicinska och fysikaliska behandlingar upphörde inte hennes kraftiga ryggsmärtor. Hennes tillstånd förvärrades om hon satt stilla under längre perioder, varför hon blev sjukskriven under flera månader.

Den 11 mars 2005 ansökte sökanden om att harmoniseringsbyrån skulle tillsätta en invaliditetskommitté för att fastställa att sökanden inte kunde utföra sina uppgifter vid harmoniseringsbyrån samt bevilja henne invaliditetspension.

Harmoniseringsbyrån har nekat en sådan tillsättning på grundval av två argument. För det första skall artikel 59 i tjänsteföreskrifterna tolkas som att beslut om att sammankalla invaliditetskommittén fattas av tillsättningsmyndigheten. För det andra har sökanden endast varit sjukskriven 294 dagar under de tre sista åren och uppfyller således inte den tidsperiod som föreskrivs i artikel 59.4 i tjänsteföreskrifterna.

Till stöd för sin talan om ogiltigförklaring åberopar sökanden fyra huvudgrunder. Genom den första av dessa framhåller hon att inte enbart tillsättningsmyndigheten har möjligheten att

sammankalla invaliditetskommittén. I sådant fall skulle tillsättningsmyndigheten i förväg, subjektivt och godtyckligt besluta huruvida den tillfälligt anställda eller tjänstemannen är tillräckligt sjuk för att kallas till och inställa sig vid kommittén.

Genom den andra grunden åberopar sökanden att det ifrågasatta beslutets motivering är felaktig. Tillämpningen av tidsgränserna som föreskrivs i artikel 59.4 i tjänsteföreskrifterna utgör hinder för att tjänstemän och tillfälligt anställda som inte uppfyller dessa gränser beviljas invaliditetspension trots att de kan vara oförmögna att arbeta på grund av olycksfall eller sjukdomar som visar sig mycket snabbare.

Genom sin tredje grund gör sökanden gällande att de bestämmelser som är tillämpliga vid tillsättningen av en invaliditetskommitté inte begränsar sig till artikel 59 i tjänsteföreskrifterna utan ingår i den rättsliga ram genom vilken beviljande av invaliditetspension regleras, nämligen artiklarna 31–33 i anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska gemenskaperna och artikel 9 i tjänsteföreskrifterna och bilaga VIII till dessa.

Genom sin sista grund anser sökanden att det ifrågasatta beslutet åsidosätter icke-diskrimineringsprincipen och likabehandlingsprincipen. Harmoniseringsbyrån hindrar sina anställda från att sammankalla invaliditetskommittén trots att denna möjlighet förefaller tillåten för övriga gemenskapsanställda. För de tillfälligt anställda vid harmoniseringsbyrån med kortare anställningsavtal än tre år förefaller det för övrigt svårt att beviljas invaliditetspension eftersom de, hur sjuka de än må vara, aldrig kommer upp till den gräns som föreskrivs i artikel 59.4 i tjänsteföreskrifterna.

Talan väckt den 13 januari 2006 – Scafarto mot kommissionen

(mål F-6/06)

(2006/C 96/54)

(Rättegångsspråk: italienska)

Parter

Sökande: Nicola Scafarto (Luxemburg, Luxemburg) (ombud: advokaterna A. D'Antuono och G. Somma)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökanden yrkar att personaldomstolen skall

- förklara att artikel 12 i bilaga 13 till tjänsteföreskrifterna inte skall tillämpas, i den mening som avses i artikel 241 EG,
- ogiltigförklara tillsättningsmyndighetens beslut enligt vilket sökandens klagomål mot beslut nr 000617 av den 17 mars 2005 underförstått avslogs,
- ogiltigförklara ovannämnda beslut i den del tillsättningsmyndigheten placerat sökanden i lönegrad A*6 löneklass 1 i stället för lönegrad A*8 löneklass 1,
- förplikta svaranden att ersätta den klandrade delen av ovannämnda beslut med en del varigenom sökanden retroaktivt placeras i lönegrad A*8 löneklass 1,
- förplikta svaranden att betala sökanden hela det belopp som denne inte erhållit till följd av de ifrågasatta beslutens rättstridighet, jämte ränta, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden, som uppförts på reservförteckningen i uttagningsprov EUR/A/155/2000 för lönegraderna A6 och A7, anställdes av kommissionen efter att de nya tjänsteföreskrifterna trädde i kraft och placerades i lönegrad A*6.

I sin talan gör sökanden främst gällande att beslutet om hans inplacering i lönegrad strider mot artikel 31 i tjänsteföreskrifterna.

Han hävdar vidare att nämnda beslut i alla händelser är ogrundat, då den rättsliga grunden för beslutet, nämligen artikel 12 i bilaga 13 till tjänsteföreskrifterna, är rättstridigt, eftersom det innebär ett åsidosättande av följande principer: rättssäkerhet, skydd för berättigade förväntningar, icke-diskriminering, likabehandling, skälighet och god förvaltningssed. Sökanden tillägger slutligen i andra hand att även om det medges att skyddet för berättigade förväntningar inte är absolut, måste varje undantag eller avvikelse vederbörligen motiveras, ett villkor som inte är uppfyllt i förevarande fall.

Talan väckt den 23 januari 2006 – B mot kommissionen**(mål F-7/06)**

(2006/C 96/55)

*(Rättegångsspråk: franska)***Parter**

Sökande: B (Bryssel, Belgien) (ombud: advokaterna S. Rodrigues och A. Jaume)

Svarande: Europeiska gemenskapens kommission

Sökanden yrkar att personaldomstolen skall

- ogiltigförklara tillsättningsmyndighetens beslut av den 10 oktober 2005 att avslå sökandens klagomål, samt tillsättningsmyndighetens beslut av den 26 april 2005 att vägra sökanden utlandstillägg,
- förplikta kommissionen att betala sökanden utlandstillägg från och med att vederbörande tillträdde tjänsten,
- förplikta kommissionen att betala dröjsmålsränta från och med dagen för Personaldomstolens beslut,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden som är tjänsteman vid kommissionen, bestrider beslutet vari hennes rättigheter har fastställts slutligt och genom vilket kommissionen har vägrat henne förmånen av utlandstillägg.

Till stöd för sin talan åberopar hon i första hand en överträdelse av artikel 4.1 a i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna. Hon gör också en invändning om rättstridighet på så sätt att tillämpningen av villkoret om medborgarskap, angivet i första strecksatsen i ovannämnda bestämmelse, på tjänstemän som innehar både medborgarskap i den medlemsstat där denne är anställd och i en annan medlemsstat, åsidosätter principerna om icke-diskriminering och likabehandling.

Sökanden gör vidare gällande att hon i varje fall uppfyller villkoret om bosättning, angivet i andra strecksatsen i den ifrågasatt bestämelsen.

Alternativt åberopar sökanden en överträdelse av artikel 4.1 b i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna, då det ifrågasatta beslutet inte tar hänsyn till det förhållandet att sökanden uppfyller såväl medborgarskapskriteriet som bosättningskriteriet enligt ovannämnda bestämmelse.

I sista hand åberopar sökanden överträdelse av artikel 4.3 i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna, då denna bestämmelse inte kan tolkas på så sätt att den ålägger en tjänsteman som innehar dubbelt medborgarskap att avsäga sig sitt medborgarskap i den medlemsstat där denne är anställd för att ha rätt till utlands-tillägg.

Talan väckt den 5 januari 2006 – André mot kommissionen

(mål F-10/06)

(2006/C 96/56)

(Rättegångsspråk: franska)

Parter

Sökande: Daniel André (Bryssel, Belgien) (ombud: advokaten M. Jourdan)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökanden yrkar att personaldomstolen skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 6 oktober 2005 att vägra att betala sökanden, för en tjänst som utförts för EG-domstolens räkning och på dess begäran den 12 och 13 januari 2005, den schablonersättning som anges i artikel 7 i konventionen om fastställande av arbetsvillkoren och den ekonomiska ersättningen för tjänstemän som är anställda som konferenstolkar och har rekryterats av Europeiska unionens institutioner,
- förplikta svaranden att ersätta skadan som denne lidit på grund av den rättsakt som gått denne emot eller att betala ett belopp av 241,99 euro, motsvarande ersättningen som borde ha betalats jämte ränta från och med förfallodagen,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden, som är anställd som konferenstolk, utför enstaka tjänster för gemenskapsinstitutionernas olika tolkningsavdelningar. Dessa tjänster utförs inom ramen för anställningsavtal i vilka de dagar och den ort anges där tolkning är erforderlig. Dessa anställningar regleras vad beträffar den ekonomiska ersättningen, av Konventionen om fastställande av arbetsvillkoren och den ekonomiska ersättningen för dem som är anställda som konferenstolkar och har rekryterats av Europeiska unionens institutioner.

I detta fall bestrider sökanden kommissionens beslut att inte betala honom reseersättning med det schablonbelopp som före-

skrivs i artikel 7 i ovan nämnda konvention och som är reglerad i detalj genom de tillämpningsföreskrifter som finns med som en bilaga till sistnämnda konvention.

Till stöd för sin talan bestrider sökanden tolkningen av ovan nämnda bestämmelser, som antagits av svaranden, enligt vilken ett inkomstbortfall på grund av resan utgör ett nödvändigt (*sine qua non*) villkor för att få ersättningen i fråga. Dessutom borde kommissionen ha betraktat den 12 januari 2005 som den första dagen av sökandens anställning, även om denne redan hade arbetat för en gemenskapsinstitution den 10 och 11 januari 2005.

Enligt sökanden innehåller konventionstexten inte ens underförstått de av svaranden begärda tilläggsvillkoren. Svaranden har således på ett otillbörligt sätt ändrat konventionens räckvidd.

Slutligen gör sökanden gällande att förekomsten av en följd av anställningsavtal med en eller flera av gemenskapsinstitutionerna inte innebär att han skall fräntas rätten till den omtvistade ersättningen.

Talan väckt den 9 februari 2006 – Leticia Zuleta de Reales Ansaldo mot Europeiska gemenskapernas domstol

(mål F-13/06)

(2006/C 96/57)

(Rättegångsspråk: franska)

Parter

Sökande: Leticia Zuleta de Reales Ansaldo (Luxemburg, Luxemburg) (ombud: advokaten G. Vandersanden)

Svarande: Europeiska gemenskapernas domstol

Sökanden yrkar att personaldomstolen skall

- ogiltigförklara det beslut som domstolens tillsättningsmyndighet antagit den 4 maj 2005 om tillsättningen av sökanden i lönegraden A*7, löneklass 2,
- återställa sökanden i den lönegrad (A*10, löneklass 2) i vilken hon normalt hade placerats enligt bestämmelserna i meddelandet om uttagningsprov CJ/LA/25, i vilket hon godkännts,
- säkerställa att sökandens karriär återställs med retroaktiv verkan från och med datumet för hennes placering i den sålunda korrigerade lönegraden och löneklassen, samt dröjsmålsränta,

- följaktligen tillerkänna sökanden den lön som motsvarar lönegraden A*10, löneklass 2, och återställa hennes pensionsrättigheter, de förmåner och den ersättning som hon har rätt till samt säkerställa att hennes möjligheter till befordran beräknas med utgångspunkt från detta datum, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden deltog i uttagningsprovet CJ/LA/25 för upprättandet av en reservlista för rekryteringen av spanskspråkiga juristlingvister i lönegraderna LA7/LA6.

Efter att ha klarat uttagningsprovet informerades sökanden om att hon blivit tillsatt som provanställd tjänsteman vid översättningsdirektoratet vid Europeiska gemenskapernas domstol från och med den 16 maj 2005 och därvid placerats i lönegrad A*7, löneklass 2.

Sökanden motsätter sig att hon placerats i en lägre lönegrad än vad som gäller efter att rådets förordning nr 723/2004 av den 22 mars 2004 om ändring av tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska gemenskaperna och anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska gemenskaperna ⁽¹⁾ trätt i kraft.

Till stöd för sin talan anför sökanden två grunder. Den första grunden är en invändning om rättsstridighet avseende artiklarna 12.3 och 13.2 i bilaga XIII till tjänsteföreskrifterna. Den andra grunden avser att principen om god förvaltningssed, omsorgsprincipen, öppenhetsprincipen, principen om god tro, principen om likabehandling och principen om icke-diskriminering samtliga har åsidosatts.

⁽¹⁾ EUT L 124, 27.4.2004, s. 1

Talan väckt den 15 februari 2006 – Chevalier Carmana m.fl. mot Europeiska gemenskapernas domstol

(mål F-14/06)

(2006/C 96/58)

(Rättegångsspråk: franska)

Parter

Sökande: Giovanna Chevalier Carmana m.fl. (Paris, Frankrike), Alice Coda (Paris, Frankrike), Jacqueline Doucet (Paris, Frankrike), Françoise Kluss (Ollioules, Frankrike) (ombud: advokaterna G. Vandersanden och L. Levi)

Svarande: Europeiska gemenskapernas domstol

Sökanden yrkar att personaldomstolen skall

- förklara att talan kan tas upp till sakprövning och bifalla talan, inklusive invändningen om rättsstridighet,
- följaktligen ogiltigförklara sökandenas pensionsbesked för mars 2005 och därmed tillämpa en korrigeringskoefficient på samma nivå som huvudstaden i deras hemvistland eller i varje fall en korrigeringskoefficient som på ett adekvat sätt återspeglar skillnaderna i levnadskostnader på de orter där sökandena kan förväntas ha omkostnader och som därmed svarar mot likvärdighetsprincipen,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

De grunder och huvudargument som sökandena åberopar sammanfaller med dem som åberopats inom ramen för mål F-128/05, Adolf m.fl. mot kommissionen ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EUT C 60, 11.3.2006, s. 56

Talan väckt den 15 februari 2006 – Abba m.fl. mot Europaparlamentet

(mål F-15/06)

(2006/C 96/59)

(Rättegångsspråk: franska)

Parter

Sökande: Abba m.fl. (ombud: advokaterna G. Vandersanden och L. Levi)

Svarande: Europaparlamentet

Sökanden yrkar att personaldomstolen skall

- förklara att talan kan tas upp till sakprövning och bifalla talan, inklusive invändningen om rättsstridighet,
- följaktligen ogiltigförklara sökandenas pensionsbesked för mars månad 2005 och därmed tillämpa en korrigeringskoefficient i samma nivå som huvudstaden i deras hemvistland eller i vart fall en korrigeringskoefficient som på ett adekvat sätt kan återspegla skillnaderna i levnadsomkostnader på de orter där sökandena kan förväntas ha omkostnader och som därmed svarar mot principen om likabehandling och

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökandena åberopar samma grunder och argument som åberopas inom ramen för mål F-128/05, Adolf m.fl. mot kommissionen ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EUT C 60, s. 56.

Talan väckt den 15 februari 2006 – Augenault m.fl. mot rådet

(mål F-16/06)

(2006/C 96/60)

(Rättegångsspråk: franska)

Parter

Sökande: Françoise Augenault m.fl. (ombud: advokaterna G. Vandersanden och L. Levi)

Svarande: Europeiska unionens råd

Sökandena yrkar att personaldomstolen skall

- förklara att talan kan tas upp till sakprövning och bifalla talan, inklusive invändningen om rättsstridighet,
- följaktligen ogiltigförklara sökandenas pensionsbesked för mars månad 2005 och därmed tillämpa en korrigeringskoefficient för huvudstaden i deras hemvistland eller i vart fall en korrigeringskoefficient som på ett adekvat sätt återspeglar skillnaderna i levnadsomkostnader på de orter där sökandena förväntas ha omkostnader och som därmed svarar mot principen om likvärdighet och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

De grunder och huvudargument som sökandena åberopar till stöd för sin talan är identiska med dem som åberopats i mål F-128/05, Adolf m.fl. mot kommissionen ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EUT C 60, 11.3.2006, s. 56.

Talan väckt den 21 februari 2006 – Vereecken mot kommissionen

(mål F-17/06)

(2006/C 96/61)

(Rättegångsspråk: franska)

Parter

Sökande: Marc Vereecken (Bryssel, Belgien) (ombud: advokaterna S. Rodrigues och A. Jaume)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökanden yrkar att personaldomstolen skall

- ogiltigförklara tillsättningsmyndighetens beslut om avslag på sökandens klagomål och tillsättningsmyndighetens beslut av den 19 oktober 2004 samt lönebeskeden för februari 2005 och framåt i den del de innebär att sökandens lönegrad skall ändras till grad A*8, liksom tillsättningsmyndighetens beslut om tilldelning av meritpoäng, prioritetspoäng samt ersättningspoäng för tjänstledighet av personliga skäl,
- upplysa tillsättningsmyndigheten om följden av att de omtvistade besluten ogiltigförklaras, särskilt: i) att sökanden skall befordras till lönegrad A*10 (tidigare A6) med retroaktiv verkan från 2001 eller i vart fall från och med den 1 oktober 2004 då sökanden återinträdde i tjänst, ii) att sökanden i vart fall skall befordras till lönegrad A*9 med verkan från och med den 1 oktober 2004, iii) att sökanden skall tilldelas de poäng som han har rätt till från och med sin befordran, inbegripet meritpoäng, prioritetspoäng och övergångspoäng, för karriärutvecklingsrapporterna för 2003, 2004 och 2005,

- förplikta svaranden att ersätta den ekonomiska skada som sökanden lidit till följd av den uteblivna befordran till lönegrad A*10 från och med befordringsomgången 2001 eller i vart fall från och med den 1 oktober 2004 med motsvarande verkan för pensionen,
- förplikta svaranden att ersätta den ideella skada som sökanden lidit till följd av att det inte har upprättats några betygsrapporter åren 1997–1999 och att betygsrapporten för åren 1999-2001 och karriärutvecklingsrapporterna för åren 2003 och 2004 har upprättats orimligt sent, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna

Grunder och huvudargument

Sökanden, tjänsteman vid kommissionen med den tidigare lönegraden A7, återinträdde i tjänst den 1 oktober 2004 och placerades då i lönegrad A*8 efter tre års tjänstledighet av personliga skäl.

Han åberopar fyra grunder till stöd för sin talan, varav den första avser underlåtenheten att upprätta och det orimligt sena upprättandet av betygsrapporter för perioderna 1997-1999 och

1999-2001 liksom av karriärutvecklingsrapporterna för åren 2003 och 2004.

I den andra grunden gör sökanden gällande att hans placering i lönegrad A*8 vid utgången av hans tjänstledighet av personliga skäl strider mot artikel 6 i tjänsteföreskrifterna. Beslutet innebär även ett åsidosättande av principen om likvärdighet mellan det gamla och det nya befordringsystemet liksom av principerna om likabehandling och skyddet för berättigade förväntningar.

I den tredje grunden påstår klaganden att han blivit diskriminerad i förhållande till tjänstemännen i aktiv tjänst eftersom han, genom att vara tjänstledighet av personliga skäl, inte har kunnat dra nytta av de övergångsåtgärder i fråga om befordran som tillämpats på de nämnda tjänstemännen.

Avslutningsvis, i den fjärde grunden, motsätter sig sökanden att man inte tagit hänsyn till hans tjänstgöringstid före och efter hans tjänstledighet av personliga skäl, särskilt med avseende på tilldelningen av ersättningspoäng, meritpoäng och prioritetspoäng. Han anser därför att han förfördelats i förhållande till tjänstemän som uppehåller en annan tjänst.

III

(Upplysningar)

(2006/C 96/62)

Domstolens senaste offentliggörande i Europeiska unionens officiella tidning

EUT C 86, 8.4.2006

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 74, 25.3.2006

EUT C 60, 11.3.2006

EUT C 48, 25.2.2006

EUT C 36, 11.2.2006

EUT C 22, 28.1.2006

EUT C 10, 14.1.2006

Dessa texter är tillgängliga på:
EUR-Lex:<http://europa.eu.int/eur-lex>
CELEX:<http://europa.eu.int/celex>
